

ŠTAJERSKI GOSPODAR

Ercheint jeden Samstag — Verlag und Schriftleitung: Marburg (Drau), Badgasse 6 — Ruf 25-67 — Bezugspreise: In der Ostmark: vierteljährlich RM 1.20 einschli. 9 Rpf Postgebühr; im Altreich: RM 1.20 einschli. 9 Rpf Postgebühr, zuzüglich 18 Rpf Zustellgebühr. — Postscheckkonto Wien Nr. 55030

Nr. 42 — IV. Jahrgang

Marburg a. d. Drau, Samstag, 21. Oktober 1944

Einzelpreis 10 Rpf

Narod k puškam!

Führer je pozval Volkssturm nemškega naroda pod orožje — Zgodovinska ura na tleh Vzhodne Prusije — Reichsführer **ff** je narodu obrazložil Führerjev dekret ter podal v zaupanju v zmago jasno sliko vojnega položaja

Führer je izdal dne 18. oktobra dekret o ustanovitvi Nemškega Volkssturma. Dekret se glasi: Po petletni najtežji borbi stoji sovražnik vsled odpovedi vseh naših evropskih zaveznikov na nekaterih frontah v bližini ali ob nemških mejah. Sovražnik napenja svoje sile, da bi razbil naš Reich in uničil nemški narod in njegov socialni red. Njegov zadnji cilj je, iztrebitje nemškega človeka.

Kakor v jeseni 1939 smo zopet popolnoma sami na fronti napram našim sovražnikom. Takrat nam je v par letih uspelo s prvo velenpostavo naše nemške ljudske sile, rešiti najvažnejša vojaška vprašanja ter rešiti existenco Reich-a in s tem Evrope za več let. Sedaj, ko nasprotnik misli, da lahko izvede poslednji udarec, smo se odločili za drugo velenpostavo našega naroda. Uspeti nam mora in uspelo nam bo, kakor v letih 1939—41, opirajoč se edinele na lastno silo, ne samo zločiti uničevalno voljo sovražnika, temveč vrgl ga bomo nazaj in držali v oddaljenosti od Reich-a vse dotlej, dokler ne bo zajamčen mir, ki bo zavaroval bodočnost Nemčije, njenih zaveznikov in s tem Evrope. Vsem nam znani uničevalni volji naših židovskih mednarodnih sovražnikov zoperstavljamo totalno vpostavo vseh nemških ljudi.

V svrhu ojačenja aktivnih sil naše vojske in zlasti v svrhu vodstva neizprosnega boja povsod tam, kjer hoče sovražnik stopiti na nemška tla, pozivam vse za orožje sposobne nemške moške v bojno vpostavo. Zapovedujem:

1. V Gau-ih Velike Nemčije je sestaviti iz vseh orožja sposobnih mož od 16. do 60. leta starosti Nemški Volkssturm. Branil bo nemško zemljo z vsem orožjem in sredstvi, v kolikor so ista primerna.

2. Postavitev in vodstvo Nemškega Volkssturma prevzamejo v svojih Gau-ih Gauleiter-ji. Pri tem se poslužijo predvsem najspodobnejših organizatorjev in voditeljev najpreizkušenejših institucij stranke, SA, NSKK in HJ.

3. Stabschef-a SA, Schepmann-a, imenujem inspektorjem za strelsko izvežbanje. Korpsführer-ja NSKK Kraus-a pa inspektorjem za motor-tehnično izvežbanje Volkssturma.

4. Pripadniki Nemškega Volkssturma so v času svoje vpostave vojaki v smislu brambnega zakona.

5. Pripadnost članov Volkssturma k izvenpoklicnim organizacijam ostane nedotaknjena, služba v Nemškem Volkssturm-u prednjači vsaki službi v drugih organizacijah.

6. Reichsführer **ff** kot poveljnik nadomestne vojske je odgovoren za vojaško organizacijo, vežbalce, oborožitev in opremo Nemškega Volkssturma.

7. Bojna vpostava Nemškega Volkssturma sledi po mojih navodilih potom Reichsführer-ja **ff** kot poveljnika nadomestne vojske.

8. Vojaška določila izda poveljnik nadomestne vojske, Reichsführer **ff** Himmler, politična in organizatorična navodila pa izdaja po mojem nalogu Reichsleiter Bormann.

9. Nacionalsocialistična stranka izpolnjuje pred nemškim narodom svojo najvišjo častno dolžnost s tem, da vpostavi kot glavne nosilce te borbe v prvi vrsti svoje organizacije

Gez. Adolf Hitler

Reichsführer **ff** Heinrich Himmler, poveljnik nadomestne vojske, je 18. oktobra v nekem mestu vzhodne Prusije prisostvoval prvemu apelu Nemškega Volkssturma. Pri tej priliki je spročil Führer-jevo proklamacijo, obenem pa je imel pred četami Volkssturma govor zgodovinskega pomena.

Na vprašanje, da-li je ta apel potreben, je odgovoril Himmler s predlogom doqajanja v tej vojni. Spomnil je poslušalce na predzgodovino izbruha vojne, na zmerne zahteve, ki jih je stavil Führer spričo ogroženega položaja Nemcev na Poljskem. Führer-jeve zahteve bi bile v slučaju sprejetja lahko preprečile vojno, vendar jih pa angleški veleposlanik ni hotel dati tistim, katerim so bile namenjene. V 18 dneh je bilo rešeno vojaško vprašanje Poljske. Führer je ponudil roko sprave Angliji in Franciji. V ranem poletju leta 1940. so nemške čete premagale oziroma spodile s kontinenta naše nasprotnike, belgijsko, nizozemsko, francosko in angleško armado. Kljub temu je Führer še enkrat ponudil roko sprave. Zopet je bila odbita. Führer-jeva dalekovidnost je sovražnika potisnila daleč od domačih meja.

Medtem — tako je nadaljeval Reichsführer **ff** — se je Rusija s svojimi milijonskimi armadami

in desetisočih tankov pripravila za sunek v Evropo ter se je zvezala z židovskimi vojnimi hujskaci v Angliji in Ameriki. Da bi obvaroval naš narod usode ruskega naroda, je Führer prehitel boljševiški napad. Junija 1941 je zapovedal obrambno vojno proti najhujšemu sovražniku Nemčije in vsega sveta.

Reichsführer **ff** je nadalje orisal tudi dobo težkih preizkušenj nemškega naroda ter je prešel na vojno doqajanje sedanjih dni. Vedno težavnejša je vojna tudi za naše zapadne nasprotnike. Uspelo jim je sicer z najtežjimi žrtvami podkupiti vsled premoči svojega letalstva prodor v Normandiji. Toda zapadna fronta je bila proti njihovem pričakovanju v zadnjih šestih tednih na novo postavljena in utrjena v dolžini 900 kilometrov. Kljub najhujšim naporom se jim je posrečilo samo na nekaterih mestih suniti do stare meje Reich-a iz leta 1939. ter zasesti majhne dele naše domovine.

Koalicija naših sovražnikov — tako je izvajal Reichsführer **ff** — preizkuša besno in obupno vsa možnost. Brez presledka hujška Salin svoje boljševiške krvne žrtve v brusilovske ofenzive. Obnem so razvneli v Varšavi, glavnem mestu izdane

Moderne Panzerspähwagen.

Zwei moderne Achtrad-Panzerspähwagen, die infolge ihrer guten Bewaffnung, 5-Zentimeter-Langrohr- (im Vordergrund) und 7,5-Zentimeter-Kanone (links), bei Feindberührung auch zum Panzerkampf fähig sind. Wie der Name Spähwagen besagt, ist ihre Hauptaufgabe jedoch nicht der Kampf, sondern die erfolgreiche Erkundigung. Hierbei kommt es auf große Schnelligkeit und Beweglichkeit an, die durch einen Vor- und Rückwärtsfahrer gegeben sind.

DK-Kriegsber. Kempe (Sch).

Pojška, upor tamkajšnjega uporniškega gibanja. Medtem ko se ameriški vojak vprašuje iz dneva v dan, zakaj neki se bori proti Nemčiji, pitajo v Angliji utrujeni narod s prorokovanji roki o že tolikanj zaželjenem koncu vojne. Imenovali so že 1. oktober, sredo oktobra in konec oktobra. Depimirajoče minevajo termini, Anglež pa se mora še vedno boriti.

V svojih nadaljnjih izvajanjih je omenil Reichsführer-~~»~~ vse napore za ojačenje obrambne sile, pohvalno pa je omenil nadčloveške storitve naših žena in moč v petem letu te obrambne faze, izvršene kljub bombnemu terorju tako na polju kakor tudi v orožarnah. Preko teh storitev, tako je dejal Heinrich Himmler dobesedno — pa je v sedanjem štadiju vojne potrebno, da podpre narod vojsko s postavitvijo Volksturm-a, da bi povsod tam, kjer bi sovražnik stopil na naša tla, bodisi na zemlji ali iz zraka, sovražnika fanatično zaqrabili, zadržali in po možnosti razbili.

Naši nasprotniki bodo morali razumeti: Sleherni kilometer, po katerem bi hoteli prödreti v našo deželo, jih bo stal potoka krvi. Vsak stanovanjski blok v mestih, sleherni vas, sleherni kmetijo, sleherni jarek sleherni qrm in sleherni šumo bodo branili mošje, dečki in starčki, če treba pa tudi žene in dekleta. Tudi v ozemlju, o katerem mislijo, da so ga že zavojevali, bo za njihovim hrbtom vzplamtele volje nemškega odpora in kakor volkovi bodo neustrašeni prostovolci škodovali sovražniku ter mu odrezovali njegove življenjske niti. Naši prokleti sovražniki bodo morali ugotoviti in izprevideti, da bodo morali z vdorom v Nemčijo, ako bi jim kjer koli uspel, doprinesiti žrtve, ki bodo zanje istovetne z nacionalnim samomorom.

Kakor so bili pred petimi generacijami naši predniki v pruskem Landsturm-u, v Freikorpsih, v Standschützenkompanijah Tirolcev, tako hočemo tudi mi prevzeti vse tiste čednosti, ki edinole in brez ozira na čas jamčijo za zmago.

1. Prisezamo, da hočemo biti ravno tako zvesti, kakor naši očetje, zvesti Führer-ju, ki ga je poslal gospod Bog, zvesti Reich-u, ki je vse nemške rodove po stoletjih združil in ki je kot nekdanja sila reda na evropskem kontinentu kakor bo tudi poslej, zvesti narodu in s tem nam samim, ker bomo branili in ohranili najdražje nemškega germanskega naroda: večno življenje, njegove žene in otroke ter s tem kri, ki je toliko slahnega ustvarila za človečanstvo.

2. Obljubljamo, da bomo pokorni vsem poveljem Führer-ja in naših predpostavljenih. Države so zarašene na zvestobi, poslušnosti in hrabrosti. Če so ljudje preinjeni s temi lastnostmi, je tudi najmanjša skupinica nepremagljiva.

3. Mi vemo, da je največja sila naroda vera njegovih src, stanovitnost njegovih moč in žena, hrabrost mladine in zaupanje v lastno moč.

Mi vemo, da je nemški duh ustvaril čudeže moderne tehnike, čijih »V-1« že več mesecev tolče po življenjskem centru našega nasprotnika.

Mi vemo, da bodo prav tako, kakor je bilo vpostavljeno to prvo orožje, prišlo prihodnje in vse drugo orožje ob pravem času in uri proti našim sovražnikom. Prav tako pa vemo tudi, da bo to orožje uspešno le tedaj, ako se ga bo vpostavilo skupno z najjačim čudežnim orožjem Nemčije: narodnemu odporu, polnim hrabrosti in fanatizma.

Izjavljamo, da se niti za trenutek ne udajamo kakršnim koli utvaram ali napačnim upom. Iz njihovih lastnih ust smo slišali, da imamo od naših sovražnikov pričakovati uničenje naše dežele, posekanje naših šum, razpust našega gospodarstva, razrušenje naših mest, požig naših vasi in iztrebljenje našega naroda.

Nikjer in nikoli, tako je dejal Reichsführer-~~»~~ z dvignjenim glasom ne smejo mošje Volksturm-a kapitulirati. Ako pa bi na katerem koli mestu kak odgovorni voditelj v brezdanem položaju mislil, da bi moral prenehati z bojem, potem velja za Volksturm običaj, ki je v navadi pri naši hrabri mornarici: da izroči poveljstvo z vsemi praviciam tistemu izmed njegovih podložnikov (in četudi bi bil najmlajši), ki ima voljo, nadaljevati boj.

Z mirom in zaupanjem gledamo v bodočnost. Prišli bodo še tedni in meseci trdnih preizkušenj. Prestali jih bomo, kakor smo prestali vse obremenitve prejšnjih let.

Mi poznamo nas same in vemo: Naša volja in naša moč nas ne bosta pustili prenehati v boju,

dokler naši nasprotniki ne bodo ustavili ognja radi nepremagljivosti nemškega naroda.

Gospod Bog je ustvaril narode, človeška volja si jih ni izmislila. V ustvarjalni dobi v tisočletjih je po njegovih visokih zakonih zrasel nemški narod z vsemi njegovimi bogatimi darovi,

njegovo lepo domovino in težkimi pogoji življenja. Brez omejitve se priznavamo k večnim zakonom in tako k naši očetnjavi. V najgloblji vernosti smo prepričani, da bo Vsemoč ob koncu naqradila Führer-ja in narod za vse naše napore, žrtve, bol in borbo s trdo zasluženjo zmago.

Dr. Helmuth Carstanjen:

Svoboda narodu!

Pravi nameni komunističnih tolovajev — „Osvobodilna fronta“ je fronta hlapcev boljševizma — Spodnještajerci bodo branili svojo pravo svobodo

Komunistični tolovaji iščejo lepe besede, da bi za temi besedami skrili svoje prave namene. Na svoje limanice hočejo ujeti s temi besedami brezbrizne ljudi, da bi jih potem zlorabili za svoje namene. Zelo mnogo se govori zlasti o svobodi. Svojo organizacijo označujejo tolovaji kot »osvobodilno fronto« in vedno znova proglašajo »Svobodo narodu!«

Vse to zveni zelo lepo. Kdo med nami ne bi bil rad svoboden, saj je svoboda vendar najvišja dobrina na tem svetu!

Toda kaj si pravzaprav predstavljamo pod svobodo? Večina ljudi, ki govorijo danes o svobodi, misli predvsem na mir, ki si ga vsi želijo. V miru bi radi zopet hodili na svoje delo, posvetili bi se radi zopet svoji rodbini, ženi in deci, svoje sile bi hoteli uporabiti za obnovo gospodarstva, v prostem času pa bi se radi brezskrbno veselili vseh tistih mnogih stvari, ki tvorijo posest naše skupnosti in spriču katerih nam postane življenje šele prav vredno življenja.

Mirna obnova in delo, kakor si ga želimo, pa je nemogoče brez svobode. Narod in dežele procvitajo samo v svobodi. To je bilo že vedno tako. Ko so pred več stoletji vdrl Turki z vzhoda v Evropo, se jim je posrečilo zasedeti velika področja v našem sosedstvu. Srbija in Bosna sta morali skozi stoletja prenašati turški jarem. Ker nista bili svobodni, so narodi v teh deželah zaostali v svojem razvoju. Naša domovina pa je bila v istem času pod zaščito Nemčije. Tako si je ohranila svobodo. Obnovitvenega dela se tukaj ni prekinilo, temveč se je zamoglo po načrtu nadaljevati. Za višino našega kulturnega in gospodarskega razvoja, ki nas po vsej pravici navdaja s ponosom in ki nas v tol ki meri razlikuje od razmer na Balkanu, se imamo zahvaliti predvsem naši svobodi in Reich-u.

Kje pa je danes svoboda? Naši preteklosti se ne moremo odpovedati. Kar smo danes, smo postali po naši zgodovini. Zgodovina nas je neločljivo povežala v našo štajersko domovino z nemškim narodom in Reich-om. V stoletjih nastalo edinstvo Štajerske je bilo raztrgano proti volji njenega prebivalstva. Tujevlada pa je trajala samo nekaj več kot dvoje desetletij. Leta 1941. je bila Spodnja Štajerska zopet osvobojena ter se je povrnila v staro zvezo. Z rahlo roko je takrat nemška vojska pobožala Spodnjo Štajersko. Kolika je bila obzirnost na osebne vrednote posameznika, s katero je Nemčija takrat sprejela svojo obmejno marko. Jedva bomo na Spodnjem Štajerskem našli vojne sledove in razdejanja iz leta 1941.

Leta po osvoboditvi pa so bila kljub vojnim težavam posvečena predvsem zopet obnovi, in sicer obnovi, katere se je vsak posameznik udeležil. Popravile so se ceste, obnovile so se šole in občinski uradi, pospešitev je veljala kmetištvu, ustanovitvenost so bile vaške strojne lope, odstranilo se je brezposelno bedo ter zavarovalo prehrano. Mimo tega so bile ustvarjene ustanove, ki jih v tej obliki poprej pri nas nikoli ni bilo: Materin ek oskrbstvo, pomoč za deco, podpora bolnikov, starostna oskrba ter izplačilo denarja za delavsko zvestobo.

Do tu sem je stvar jasna. Zopet živimo svobodno na svoji domači grudi. Prešinja nas samo želja, nadaljevati tu začeto obnovo. Po tuji posesti ne stremimo. Nemčija ni zahtevala ničesar od Anglije, še manj od narodov Sovjetske Unije, ali celo od Amerike. Klub temu so nas napadli. Vzeli nam hočejo našo deželo in našo svobodo. Uničili hočejo naš narod. Temu pa se moramo in se bomo zoperstavili, dokler ne bo zopet zavarovana svoboda našega naroda. Za zavarovanje našega obnovitvenega dela smo pripravljani doprinesiti vse, in tudi največje žrtve.

Kako pa je s tujimi agenti tolovaškega glavača Josipa Broza — Tita ki se plazijo na naši do-

movini in istotako zahtujejo, da hočejo naroda omogočiti svobodo? Teh ljudi in njihovih pomagačev nočemo presofati po njihovih besedah, temveč po njihovih dejanjih. Kako izgleda svoboda, ki jo prinašajo? Vpepejene šole in občinski uradi, izropane trgovine ter privatne hiše, mučeni in končno tudi deloma na besifjalen način umorjeni ljudje. Ali prinašajo narodu svobodo, če zažene občinski urad, ki je služil razdeljevanju živil, izdaji dobavnih listov in pospeševanju kmetijstva? Ali prinašajo narodu svobodo, ako izropajo skladišča blaga, ki je bilo namenjeno prebivalstvu, ki ga tolovaji uporabljajo za lastne potrebe? Ali prinašajo narodu svobodo, ako se mora sleherni človek, ki pošteno sodeluje pri obnovi svoje domovine stalno tresti v bojazul, da ga bodo iz zaplotja napadli in umorili?

Ne, resnično, svoboda izgleda drugače! Takozvana »osvobodilna fronta« bi se morala pravzaprav imenovati »fronta hlapcev«. Ta OF nima nič opravka z zadevami ljudstva, ona tudi ne služi kakršnim koli nacionalnim stremiljenjem, kakor še vedno računajo posamezni nepoučljivi ljudje. OF ni nič drugega kot ustrežljivi objekt boljševizma. Josip Broz — Tito, še nikdar ni tačil, da postuša edinole na komando iz Moskve, Boris Kidrič in njegovi tovariši pa so prav tako izrazili komunizmi. Pozdravljajo z dvignjeno pestjo, njihov simbol je sovjetska zvezda, predvsem pa nam dokazujejo s svojimi dejanji na H. vatskem, Kranskem pa tudi v naši domovini, čegavega duba otroci so

Kar doživljamo na Spodnjem Štajerskem komunističnih grozodejstev, je le majhna poskušnja tega, kar bi se nam utegnoli pripetiti, ako bi postal naš narod slabši in ako bi se ploba boljševizma vtila nad našo domovino. Posledica na bi bila svoboda, temveč stiska, beda in preplet. Od naših dedov podedovano zemljo bi razlastili, košone prisilna delavce pa bi poslali v najtemnejša področja Urala in Sibirije. Kdor bi preostal doma, pa ne bi smel več delati za obnovo svoje domovine, temveč bi moral vse svoje življenje gorati sužnja za Moskvo. Vrednote naše kulture bi tektali z nogami. V višine našega obstoja bi nas pahnil v topo enoličnost življenja zaslužnjih mas na vzhodu.

Tako ne poznamo večjega sovražnika naše svobode in obnovitvenega dela v naši domovini kot je boljševizem. Kakor se borimo zunaj na frontah proti Rdeči armadi, tako se borimo v domovini proti hlapcem in pomagačem komunističnih tol. Nikdar nam ne morejo prinesiti svobode, temveč samo suženjstvo. Radi tega pozivamo vse dobro misleče k boju proti tujim vsililcem, ki nam hočejo znova vzeti domovino. Proti njim hočemo braniti svojo svobodo, kakor so stali naši očetje na straži proti sovražniku iz vzhoda in si tako obvarovali življenje. Naše bojno geslo se glasi: Smrt boljševizmu, svoboda narodu!

□ Smrtna kazen za zvonenje s cerkvenimi zvonovi. V majhnem pasu ozemlja, ki so ga zasedle zavezniške čete na nemških tleh, si prilasča ameriško vojno sodišče značilna polnomočja. Dolično sodišče napoveduje obsodbo vseh civilistov do smrtne kazni. Smrtna kazen je po izjavi dopisnika agencije Reuter predvidena tudi za tiste, ki bi se pregrešili zoper tozadevne predpise z zvonjenjem s cerkvenimi zvonovi.

Druck und Verlag: Marburger Verlags- und Druckerei-Ges. m. b. H. — Verlagsleitung: Egon Baumgartner, Haupt-schriftleiter: Friedrich Golob; alle in Marburg/Drain. Badgastein 8

Zur Zeit für Anzeigen die Preisliste Nr. 1 vom 10. April 1943 gültig. Aussfall der Lieferung des Blattes bei höherer Gewalt oder Betriebsstörung gibt keinen Anspruch auf Rückzahlung des Bezugsqeldes.

Dem anglo-amerikanischen Luftangriff auf Marburg am 14. Oktober fielen zum Opfer:

Altziebler Frieda, geb. 17. V. 1900
 Baronik Hans, geb. 10. V. 1929
 Caesar Anna, geb. 24. V. 1900
 Dasko Franz, geb. 30. XI. 1878
 Dworschak Rosa, geb. 1. VI. 1889
 Filipitsch Maria, geb. 23. I. 1882
 Fischer Thomas, geb. 1. XI. 1883
 Floriantschitsch Johann, geb. 12. XII. 1867
 Frank Anna, geb. 27. VI. 1862
 Fraß Josefina, geb. 6. III. 1925
 Godes Anna, geb. 22. IV. 1924
 Gomsj Maria, geb. 21. XI. 1880
 Gorentz Maria, geb. 8. IX. 1881
 Grashowetz Anton, geb. 11. I. 1904
 Gratschitsch Vera, geb. 21. I. 1894
 Haimberger Agnes, geb. 3. IX. 1920
 Hasenoerl Gallus, geb. 6. X. 1889
 Hinterbichler Maria, geb. 4. VIII. 1922
 Hopfer Johann, geb. 15. XII. 1890
 Hribernik Anna, geb. 20. VII. 1866
 Janietz Edith, geb. 29. IV. 1921
 Janusch Johann, geb. 21. XI. 1909
 Jelnika Hilde, geb. 4. III. 1900
 Jurschnik Josef, geb. 10. II. 1944
 Koitz Josef, geb. 9. III. 1888

Koschlr Johanna, geb. 23. XI. 1902
 Kralj Ferdinand, geb. 5. XI. 1899
 Kramberger Maria, geb. 21. II. 1927
 Krischan Josef, geb. 15. V. 1862
 Ljaskowsky Anton, geb. 25. V. 1922
 Lorbek Franz, geb. 29. XI. 1890
 Nikolitsch Karoline, geb. 24. IX. 1911
 Pabst Willibald, geb. 23. IV. 1899
 Pliberschek Ignaz, geb. 27. I. 1911
 Potoischik Maria, geb. 31. VII. 1875
 Pozar Adolf, geb. 12. X. 1890
 Rainer Hertha, geb. 3. V. 1923
 Rigot Elda, geb. 22. XII. 1922
 Sawetz Josefina, geb. 18. IV. 1903
 Schuboth Edith, geb. 4. II. 1924
 Slatinschek Rudolf, geb. 22. VII. 1892
 Stamper Antonie, geb. 2. IV. 1863
 Tamsche Franziska, geb. 4. VIII. 1886
 Toplak Johann, geb. 5. VI. 1896
 Trinker Ferdinand, geb. 23. IV. 1913
 Waupotitsch Theresia, geb. 10. IX. 1899
 Weidner Ingeborg, geb. 22. IX. 1919
 Wertitsch Michael, geb. 30. VIII. 1889
 Wesnik Franz, geb. 6. X. 1891

Ihr Opfertod ist uns Verpflichtung!

Graz, 16. Oktober 1944.

Dr. SIGFRIED UIBERREITHER
 Gauleiter und Reichsstatthalter

Dvotirna politika „Osvobodilne fronte“

Komunistična Partija Slovenije je po Vidmarju „duša in hrbtenica“ OF — Cilji KPS so tudi cilji OF

Komunisti delujejo pri nas še vedno na dveh tirih in pod dvema naslovoma: KPS (Komunistična Partija Slovenije) in OF. OF jim je bila in jim je še vedno samo potrebno sredstvo za revolucioniranje kratkovidnih ljudi z najrazličnejšimi nacionalnimi, demokratičnimi in celo »buržujskimi« gestmi, vendar pod trdnim in izključnim vodstvom zanesljivega komunističnega kadra, ki je ostal strumno povezan v KPS. OF še vedno ni nič drugega kot lažni plašč, trojanski konj, » katerim skuša KPS slepiti domači in tuji svet. KPS je živela tudi po ustanovitvi OF svoje strogo ločeno doktrinarno življenje, medtem ko so vse ostale skupine takoj po vstopu v OF popolnoma izgubile svojo idejno in organizacijsko samostojnost in so se morale vtopiti v komunizem. Komunistična partija je načelno zahtevala, da vsaka skupina, ki se je pridružila OF, brezpogojno opusti vsakršno samostojno delovanje, sama pa se le ni držala tega načela, marveč je svojo strankarsko propagando in organizacijo še bolj razvila in izgradila. S tem je KPS hotela doseči, da bi vse skupine, ki bi se pridružile OF, razen nje same, čimprej in popolnoma izgubile nadzorstvo nad svojimi člani in vsakršen vpliv nanje, tako da bi bili vsi odvisni samo od nje. Učoda vseh skupin, ki so se vjele v pajčevine OF, dokazuje, da se je KPS ta načrt v polnem obsegu posrečil.

Preiskuseni komunisti tvorijo v OF posebno vodilno kasto, kateri so pridržani vsi količkaj vplivni položaji. Ti dobivajo po organizacijskih in propagandnih kanalih partije posebna navodila, ki so po svoji brezkompromisnosti precej različna od idejne in taktične robe, ki se prodaja lahkoverni množici pod firmo OF. Tako ima KPS za vzgajanje teh vodilnih kadrov še sedaj posebno »partijsko šolo«, v kateri uživajo učenci pristno komunistično duševno hrano brez lažnih in osvobodilnih primesi. Nobena druga skupina na kaj sličnega niti pomisliti ne sme.

Komunistična partija posveča ločen vzgoji svojih članov posebno temeljito pozornost in skrbi za to, da dobro razlikujejo taktiziranje partije pod naslovom OF od njenih resničnih, trajnih in končnih ciljev. Brez te posebne vzgoje partijevce bi sicer nastala nevarnost, da bi jih pogosti vrtoglavi preokreti njih vodstva popolnoma zbegali, da ne

bi znali ločiti taktike od ciljev in načel. Vprav nepoštena igra z načeli, v katero sili komuniste domači in svetovni razvoj, jim vелеva, da posvečajo članom partije kar najbolj skrbno vzgojo in izdajajo zanje obširno posebno »literaturo«. Brez te vzgoje partiji ne bi razumeli ovinkov, ki jih dela njih vodstvo na poti do nespremenljivega cilja: komunistične revolucije in diktature.

Za svetovno javnost je kominterna razpuščena, ni pa tudi za partije in partijec. Zanje je bil »razpust« kominterne le taktična trenutna potreba. Da se za komuniste ni prav nič spremenilo, izhaja tudi iz jasnega smisla zgolj partijcem namenjene najnovejše komunistične »literature«. Znan komunist Boris Zihertl je napisal v tem letu pod uvodnim geslom »Proletarci vseh dežel — združite se« brošuro z naslovom »Tri razdobja v razvoju delavskega gibanja«. V njej beremo tudi te-le besede: Marx in Engels sta genialno predvidevala pot, po kateri mora delavski razred v svojem boju stopati do zmage. Nakazala sta delavskemu razredu njegovo bojno strategijo in taktiko, ki sta jo velika nadaljevalca Marxovih in Engelsovih zamislili, Lenin in Stalin, privredila do celotnega sistema v vedi o revolucionarnem boju proletarijata. Najvišji izraz združitve delavskega gibanja z znanstveno revolucionarno ideologijo je revolucionarna Partija proletarijata. Partija zmagovitega proletariata. Vsevezna komunistična partija (boljševikov) je postala vzor za vse ostale partije revolucionarnega proletarijata. Temelji, na katerih je zgrajena ta najvišja tvorba revolucionarnega delavskega gibanja, so obče obvezni temelji vsake komunistične partije. . . Idejno-teoretična in praktično-organizacijska načela Vsevezne komunistične partije (boljševikov) so zategadelj neogibno izhodišče slehernega pouka o marksizmu-leninizmu.

Prav tako je značilno, da je KPS čutila potrebo, prav te dni izdati referat Dimitrova, ki ga je imel na VII. kongresu kominterne leta 1935. Referat ima naslov »O kadrih« in v njem beremo med drugim to-le: »Kateri osnovni kriteriji naj nas vodijo pri izbiri kadrov? Zvestoba Partiji, preizkušena v borbah. . . Discipliniranost in boljševiška prekaljenost tako v boju proti razrednemu sovražniku, kakor v nespravljivosti v vsaki od linije boljšev-

vizma. . . Za naše vodilne kadre ni dovolj, da vedo, kaj morajo delati, ampak morajo znati tudi z boljševiško vztrajnostjo in revolucionarnim karakterjem ter voljo oživotvarjati. . .«

Nič manj značilno ni dejstvo, da je KPS v tem trenutku, ko se s pravcato agitacijsko, ofenzivno zahteva, da se vse skupine in vsi posamezniki brezpogojno podredijo »vsenarodnemu gibanju OF«, izdala »Organizacijske temelje marksistične partije«, v katerih s citiranjem Lenina poudarja odločilni pomen strogo centralistično organizirane partije, ki se odlikuje po tem, da »ni naveden odred, marveč vodeči odred, zavedni marksistični odred delavskega razreda, ki je oborožen z znanjem o družabnem življenju, z znanjem o zakonih razrednega boja in zato sposoben voditi delavski razred, načelovati njegovem boju. . .«

Te odkrite besede komunistov naj si dobro zapomnijo vsi, ki naivno ocenjujejo naše komuniste po njih slepilnih gestih, ki so namenjena le širšim vrstam lahkovernih pristašev OF. Komunisti delujejo na dveh tirih. Lažni tir se imenuje OF, resnični je KPS. To nas prepričuje, da niso komunisti odstopili niti za las od svojih prevratnih družabnih in političnih ciljev. Oni so bili in so ostali slepi služabniki kominterne, ki jih je vzgojila in jih vzdržuje. Če bomo imeli stalno pred očmi, da je po izjavi predsednika OF, Josipa Vidmarja, »KPS njena duša in hrbtenica«, potem nam bo vedno jasno, da so cilji KPS tudi cilji OF.

Terorni napad na Marburg

V predpoldanskih urah dne 14. oktobra 1944 so izvedli anglo-ameriški letalski gangsterji terorni napad na mesto Marburg. Na hišah je nastala škoda pretežno v stanovanjskih predmestjih. Tudi bolnišnica je bila kljub točni označbi požarodovana s strani anglo-ameriških morilskih požigalcev.

Prebivalstvo je imelo izgube v obliki mrtvih in ranjenih. 26 moških in 16 žena je bilo ubitih, ranjenih pa je bilo 90 oseb.

Prebivalstvo mesta Marburg se je med napadom in po napadu vedlo vzledno in zbrano. Na ta način so bili v sodelovanju vseh oblasti takoj podvzeti pomožni ukrepi bistveno olajšani.

Churchill o boljševizmu

Ta dni sta Churchill in Stalin v Moskvi jedla in pila ob bogato obloženi mizi. Pili so vodko, najfinjša vina in šampanjec. Poročila ne pravijo nič o tem, koliko neiskrenosti je bilo na obeh straneh. Če so imeli boljševiki dober spomin, so se notranje gotovo krohotali staremu Churchillu in njegovim napitnicam Stalinu, kajti črno na belem je zapisano, kar je izjavil Churchill glede boljševiške kuče, ki je bila zanj pred štirimi leti še ogrožanje celokupne kulture in civilizacije. Bilo je leta 1940., meseca marca, ko je uradna Velika Britanija pretakala svoje krokodilske solze za malo Finsko. Angleški tisk je kar rolnel v obojanju Sovjetije in njenega neizzvanega napada na Finsko 30. marca je izjavil Winston Churchill sledeče:

»Sovjetska vlada je s svojim napadom razodela vsemu svetu uničenje, ki ga izvaja komunizem na substanci vsakega naroda, ki postane žrtev te smrtne duševne in moralne bolezni.«

Neiskrenost Churchillove politike je dokumentirana v teh njegovih besedah prav tako kakor v njegovi oceni vloge, ki naj jo igrajo mali narodi v interesu velikih sil. Velika Britanija je po Churchillovi zasluzi sedaj v topljem objemu z morilsko kučo na vzvodu. Vprašanje okužitve ne ženiira angleških lordov, ker itak vedo, da je britanski imperij izgubljen. Nizko je padla Velika Britanija, če pomislimo, da se je Winston Churchill kot premijer Anglije, v Rimu sestal z nekdanjim lepoplavskim kaznjencem in kriminalnim tipom Titom, dočim v Moskvi napija Stalinu kot vrhovnemu krvniku in razširjevalcu »smrtne duševne in moralne bolezni.«

Velike spremembe na Madžarskem

Regent Horthy je odstopil ter izročil vladne vaje mlajšim, odločnejšim rokam - Szallassyjeva vlada čisti deželo - Zavezniška zvestoba do Nemčije

Od nedelje sem se je izvršila na Madžarskem velika politična sprememba. Tudi na Madžarskem so se našli elementi, ki so ugibali o sličnih smereh poti, po katerih so šle v propast Finska, Romunija in Bolgarija. Z močnim sunkom se je Madžarska otresla zapeljivcev in zapeljavanja. S tem je Madžarska pokazala, da ima zdrav smisel za mednarodni položaj. Vzgladi držav, ki so padle v sovjetske in zavezniške mreže, so predramili mlade madžarske politične sile. Dežela se nahaja sedaj v očistnem položaju. Madžarska je ohranila zavezniško zvestobo Nemčiji in se bo skupno borila do izvojevanja dokončne zmage.

O dogodkih na Madžarskem govorijo sledeče posameznosti:

Iz Budimpešte je sporočil DNB dne 17. t. m., da so v peštanskem radiu v nedeljo v imenu regenta Horthyja razširjali lažnjive trditve o nemško-madžarskem zavezniškem razmerju. Radio je defetistično pozival madžarsko vojsko ter se obenem prilozoval sovražnikom Madžarske. Ozadje te zadeve še ni čisto pojasnjeno. Horthy je to objavo dementiral. Obenem je odpoklical dotedanjega ministrskega predsednika generala Lakatos-a, s sestavo nove vlade pa je poveril voditelja madžarskih nacionalsocialistov Szallassyja. S tem je madžarsko politično vodstvo dokazalo, da hoče napraviti konec dosedanjemu polovičarstvu ter da hoče ob strani Nemčije vpostaviti vse moralne, materialne in vojaške sile za nadaljevanje boja.

Regent Horthy je poslal predsednikoma magnatske in poslanske zbornice pismo, v katerem izjavlja, da se je v tej težki uri madžarske zgodovine odločil za demisijo, da bi ohranil predpogoje za uspešno vojskovanje ter za edinstvo in povezanost naroda. Obenem je izjavil, da se odreka vsem zakonitim pravicam, povezanim z regentstvom. V zadnjem stavku svojega pisma izjavlja, da je poveril dr. Szallassyja s sestavo nove vlade narodnega edinstva.

Novi ministrski predsednik dr. Szallassy je nato izdal dekret, v katerem ugotavlja odstop regenta in demisijo Lakatosove vlade. Spričo izrednih okoliščin in ukrepov, ki so postali nujni, je prevzel vodstvo državnih poslov sam dr. Szallassy. Njemu ob strani je tročlanski regentski svet, ki ga tvorijo minister za deželno brambo generaloberst Karolyi-Bereczki, prosvetni minister dr. Ferencz Rajniss in dr. Sandor Csia.

Nova madžarska vlada je sestavljena takole: Ministrski predsednik in namestnik regenta: dr.

Ferencz Szallassy; namestnik ministrskega predsednika Eugen Szöllösy; zunanji minister baron Gabor Kemenyi; notranji minister Gabor Vajda; honvedni minister in šef generalnega štaba generaloberst Beregffy; pravosodni minister Ladislaus Budinsky; prosvetni minister Ferencz Rajniss; finančni minister Remenyi-Schneller; trgovinski minister Lajos Szasz; kmetijski minister grof Palfy; minister za industrijo in trgovino Emil Szakvary; oskrbovalni minister Bela Jurczek. V vladi sedijo mimo tega še trije ministri brez portfelja s posebnimi vojnimi nalogami, in sicer Emil Kovacz za totalno vojno vpostavo, general Helebronth za vojno industrijo in Kassay za propagando.

Tik pred svojim odstopom je regent Horthy naslovil na honvedno vojsko poslanico, v kateri poziva madžarsko vojsko, naj se bori z navdušenjem tako, kakor to odgovarja težkemu vojnemu položaju. Samo tako bo madžarska vojska dostojna slave hrabrih honvedov.

V svoji proklamaciji poziva nova madžarska vlada vse zveste sinove domovine k brezpogojni poslušnosti pozivom za delo in boj. „V tej težki in svečani uri naše zgodovine se obratamo do madžarskega naroda in ga pozivamo k boju za naš obstanek. Sovražnik, ki je stopil na tla naše očetnjave, je pokazal svoje karte. Danes že vemo, da bi pomenila položitev orožja suženjsko življenje našega naroda. Ali vzdržimo v sveti veri in z dosmrtno voljo to borbo, ali pa se bomo za večne čase potopili v valovju boljševizma. Vsi narodi Evrope naj vedo, da brani Madžar skupno kulturo in duhovne vrednote svoje zgodovine proti barbarški premoči. Prva naloga krajevne madžarske vlade je, povesti ves narod z vsemi sili v boj ob strani zaveznikov. V bodoče bo vsa Madžarska delala za honvedno vojsko. Honvedi bodo vsako stopinjo madžarske zemlje branili v srditem in zanesljivem boju. Od nemške vlade smo prejeli garancijo, da se bo ojačil naš skupni boj. Tovariškega duha, ki je bil zapečaten v skupnem krvoprelitju, v bodoče ne bo motilo nobeno strahopetno ali zavratno držanje. V bodoče bomo sami potrdili misel nemško-madžarske usodne skupnosti. Rane Nemčije so naše rane, njeni mrtvi so naši mrtvi, njena borba je naša borba, njena zmaga je tudi naša zmaga.“ Ob koncu jemič madžarska vlada, da bo ustvarila s čiščenjem notranjosti vse pogoje za nadaljevanje boja. Skrbela bo za mirno, konsekvantno in neizogibno odstranitev prejšnjega režima ter za nacionalno in socialno pravičnost.

Nadalje še beremo v tej instrukciji sledeča: „Pred končnoveljavo uvedbo sovjetskih vlad v Romuniji in Bolgariji se bodo postavile vlade prehodnega značaja. Tečasne oblasti organe je treba na zunaj podpirati, prebivalstvo pa naj se hkrati v najkrajšem času pripravi za neizbežno uvedbo sovjetskega sistema. V tej propagandi je treba predvsem poudariti, da se bo po uvedbi sovjetske vlade takoj začelo z razdelitvijo večjih posestev najrevnejšim kmetom in bogastva kapitalistov med delavce. Hkrati mora vsak političen delavec imeti točno pred očmi vse tiste ljudi, ki so proti uvedbi sovjetske vlade ali ki simpatizirajo s sovražnikom ali z našimi sedanji zavezniki. Zadnje je posebno važno. Vsa topografska poročila naj se odpravijo na najbližjo višjo organizacijo s prepisom poverjeniku GPU.“

Nič manj tudi ni zanimivo sledeče mesto instrukcije: „Takoj po vkorakanju prve vojaške zveze v kako nasebino naj napravi poveljnik točen seznam žita in vseh drugih živil ter pripravi pošiljatev imenovanega blaga v Sovjetsko Unijo (kakor je zaukazano v uredbi ljudskega komisarja za deželno obrambo sodruga Stalina št. 228-b). Takisto se mora napraviti točen seznam tamkaj se nabajajočih konj, rogata živine in ovac. Kot motivacija vseh teh ukrepov naj se navede uvedba načrtnega socialističnega gospodarstva namesto kapitalistične zmede.“

Ostali paragrafi instrukcije so polni sličnih „priporočil“ in ustreznih cinčnih motivacij, ki ne predstavljajo nič drugega ko načrti rop napram balkanskim narodom ter njihovo uničenje.

Nave težke izgube komunističnih tolovajev CF na Spodnjem Štaerskem

Hd. V noči med 10. in 11. oktobrom 1944 je neka večja tolovajska skupina napadla Windischfeietritz. Pri tej priliki je bilo izropanih več trgovin. Čim je bila vpostavljena vojska, se je tolovaj topla umaknil. V tej borbi so izqubili tolovaj skupno 21 mrtvih. Od teh so trije obležali v mestu, ostale padle in mnoge ranjene pa so tolovaji odetranili. Dva tolovaja, ki sta se skrivala v mestu, sta bila prijeta. Pri zasledovanju skupine so imeli tolovaji še nadaljnje močne izgube.

11. oktobra je neka edinica Waffen-SS trčila v področju Sobot-Oberkappel na neko tolovajsko skupino, ki se je tod okrog potikala. Skupina je bila razkrojena. V tem boju so tolovaji izqubili 51 naštetih mrtvih. Zaplenjeno je bilo večje število orožja.

Pri spopadu neke policijske edinice z manjšo tolovajsko skupino v področju Wolsch, dne 13. oktobra, so bili ustreljeni štirje tolovaji.

Boj proti tej komunistični tolovajski sodri se nadaljuje z brezobzirno odločnostjo.

Tajno sovjetsko navodilo

Prehodne vlade naj bi pripravile tla za boljševizacijo Romunije in Bolgarijo

Pred nekaj dnevi so na sedmograški fronti ujeli političnega komisarja neke na tem odseku fronte bojujoče se brigade sovjetskih tankov. Med drugimi važnimi listinami, ki so jih našli pri njem, je bilo tudi tajno navodilo politične uprave za III. ukrajinsko sovjetsko fronto, tičočo se uvedbe sovjetskega režima v Romuniji in Bolgariji. Instrukcija je imela sledečo pripombo: „Izredno tajno! Samo na znanje poveljnikom skupin in oddelkov čet ter njihovih političnih asistentov.“ Eno vrsto dalje je zapisano: „Instrukcija št. 119: O političnem delu med romunskim in bolgarskim prebivalstvom.“

Instrukcija obsega 42 paragrafov in nekaj razpredelb o količini in številu prebivalstva, živine, približnem nastavku letine, o prilikah mezd in cen, kakor tudi o zaposlitvi prebivalstva obeh držav na raznih področjih. Vsebuje tudi podatke o političnih strankah in njihovih voditeljih. Instrukcija obsega 27 strani v malem tisku in so jo tiskali julija meseca 1944 po nalogu politične uprave Rdeče armade v Kijevu (v 4. tiskarni).

V uvodu pravi to navodilo sledeča: „Kot posledica vojaškega in političnega položaja so se na evropskem jugovzhodu podali pogoji za to, da se razbije kapitalistični obroč okrog Sovjetske Unije. Lenin in Stalin sta vedno učila, da je treba kapitalistični obroč razbiti na njegovem najslabšem

mestu. To najslabše mesto sta danes Romunija in Bolgarija. Na zadnji seji centralnega odbora komunistične stranke je bil v prisotnosti bratskih komunističnih strank Romunije in Bolgarije na podlagi predavanja sodruga Dimitrova storjen soglasen sklep, da se pospešijo priprave za izklicanje sovjetske vlade v obeh državah. Vodstvo priprav je bilo poverjeno sodrugoma Manilskemu in Dimitrovu ter aparatu, ki ga bosta ustvarila in ki obstoji poglavito iz vodilnih sodrušnikov bivšega izvršilnega odbora kominterne.“

Instrukcija se bavi nadalje s splošnimi načeli delovanja raznih vojaških in civilnih oblasti za uvedbo sovjetskega režima v Romuniji in Bolgariji. Tu beremo tudi pikantno navodilo za obnašanje boljševikov napram zaveznikom v imenovanih državah. Tako na primer pravi § 3:

„Interesi angleškega imperializma na Balkanu nasprotujejo našim interesom. Prej ali slej se bodo morali križati. Spopad na tem polju pa sovjetski zvezi danes še ne bi bil koristen. Zategadelj se morajo vsi ukrepi, ki se tičejo uvedbe sovjetske vlade v Bolgariji in Romuniji kakor tudi vsi ukrepi v zvezi z osvobodilnim pokretom Jugoslavije najstrožje skrivati ne samo pred sovražnikom, temveč tudi pred predstavniki britanskega in ameriškega poveljstva. Objava teh ukrepov se smatra kot veleizdajstvo.“

Umril je Generalfeldmarschall Rommel

Iz Berlina je 16. t. m. prispela vest, da je Generalfeldmarschall Rommel umrl za posledicami poškodb, ki jih je zadobil na glavi kot poveljnik armadne skupine. Führer je odredil pokojniku državni pogreb.

S smrtjo Generalfeldmarschall-a Rommel-a se je izpolnilo vojaško življenje enega izmed najuspešnejših vojskovodij, čegar ime bo za vedno zvezano z dvoletno junaško borbo afriškega kopusa. Popojnik je bil rojen leta 1891. v Heidenheim-u (Württemberg) ter se je že v svetovni vojni odlikoval po svoji hrabrosti in neustrašnosti. Že v jeseni 1915 je prejel kot prvi Leutnant svojega regimenta E. K. I. 1. 1918. pa red »Pour le mérite«. Tudi v sedanji usodni borbi nemške

Prebivalstvo je imelo izgube v obliki mrtvih in vzgladni, z nacionalsocialističnim duhom prepričani vojskovodja. Njegove zasluge za boje v Severni Afriki je Führer ocenil z njegovim imenovanjem Generalfeldmarschall-om 11. marca 1943 pa mu je Führer podelil Eichenlaub mit Schwertern und Brillanten zum Ritterkreuz des Deutschen Kreuzes.

Kdo se skriva pod tolovajskim imenom „Tito“?

Naše čitatelje bo gotovo zanimalo izvedeti, kdo neki so voditelji takozvane OF in kdo se skriva pod zakrinkanimi imeni kot n. pr. »Tito«, »Krištof«, »Primož« itd. Da bi ustregli našim čitateljem, bomo odgrnili tajno o najvažnejših funkcionarjih zloglasne OF ter objavili življenjepis teh zločinskih in delamrznih elementov.

Glavar vseh balkanskih tolovajev je zloglasni Josip Broz, ki se je nadel ime »Tito«. To zveneče ime je sestavljeno iz začetnih črk sledečih štirih besed: Tajna Internacionalna Teroristična Organizacija. Kdo se skriva pod imenom Tito? Kdo je Tito?

Komunistični tolovaji prikrivajo na spretni način zločinsko preteklost svojih glavarjev. To je zelo važno, kajti ljudstvo ne sme izvedeti, da je bil ta ali oni višji boljševiški funkcionar radi navadnih zločinov v gajbici ali pa je sploh omadeževane preteklosti.

Vsi boljševiški oblastniki so se doslej pridrževali navade, čimbolj prikrivati svojo preteklost. Kakor je v marsičem neznana preteklost Josipa Stalina, boljševiškega papeža, prav tako radi se obdajajo z neke vrste pajčolanom tudi manjši boljševiški oblastniki. Vsekakor je Josip Broz v tem oziru spretno prikrival svojo preteklost. Šele po sestanku v Teheranu, ko so Anglo-Amerikanci odstavili Petra II. in grškega kralja Jurja, se je izvedelo, kdo se skriva pod tem čarobnim imenom.

Gozdnega maršala so opisali že mnogi listi na ta način, da so se posluževali podatkov iz aktov zagrebske policijske direkcije. Josip Broz iz Kranjca na Hrvaskem se je rodil 6. marca 1892 kot sin Franca in Marije, roj. Zarušek. Svoje ime je že večkrat spremenil, kakor da bi se ga sramoval. Pod novim imenom je potem nastopal kot nova oseba. Razni komunistični prvaki so Josipa Broza zaposljevali v zavesti, da je siepo orodje v njihovih rokah. Broz se je najbolj posluževal znani beograjski židovski slikar, časnkar in komunistični rovar Mosa Pijade. Broz je moral siepo ubogati, ker so njegovi delodajalci izabljali njegovo zločinsko preteklost. Cim bi se jim bil izneveril, bi ga bili izročili policiji. Ze kot otrok je bil Josip Broz zelo nasilen in nagle jeze. Ze kot deček je kradej povsod, karkoli mu je prišlo pod roko. Učiteljevo stanovanje in župnišče nista bila nikoli varna pred njegovimi doigimi prsu. Ukradeno blago je mali Tito dobro vnovčil. Učil se je ključavniciarske obrti, toda kmalu je zbehal iz domače hiše ter se nato klatil po cestah. Živel je z dneva v dan kot deseti brat. Delo mu ni nikoli dišalo. Najraje je spal kje v kaki senči, ponoči pa je kmetom z nasiljem jemal, kar je potreboval. Večkrat je vzbujal pozornost policije in žandarmerije, vendar nikoli iz političnih ozirov. Vse svoje slabe in zločinske lastnosti je izrabljaj tako, da je živel od žuljev drugih ljudi. To je bil povod, da ga je zagrebska policija leta 1928 sprejela v svoj album zločincev. To je debela knjiga, v kateri se nahajajo slike in opisi vseh mednarodnih zločincev. Josip Broz je imel števil. 10.434.

Za svoje podvige je moral Josip Broz za nekaj časa za zamrežena okna. Ko je kazen odsedel, je za nekaj časa izginil. Pojavil se je nato kot »politik«. Nič čudnega torej ni bilo, da je ponudil svoje zločinske izkušnje komunistični stranki, ki je že od nekdaj vedno rabila teroriste. Sprejeli so ga z veseljem. Ker je bil spreten, je napravil hitro karijero. Tako je zlezal najprej v nek rajonski odbor in pozneje so mu dali še višjo funkcijo. Pri atentatu na kralja Aleksandra v Marseilleju je imel svoje prste vmes, zato so ga decembra 1934 izvolili na tajnem kongresu komunistične stranke Jugoslavije članom centralnega odbora. Vtem času je njegova kriminalna preteklost že obledela in zapadla pozabljenju.

Centralni odbor in politbiro, v katerem je deloval tudi Broz, sta imela svoji sedež najprej na Dunaju, potem v Pragi in od leta 1937 v Parizu.

Skupno z židom Fleischerjem je prišel Broz v Moskvo, kjer je absolviral tečaj za terorizem. Moskvo kot središče mednarodnega komunizma je Broz večkrat obiskal ter se tako izšolal kot pravi komunist. Sodeloval je pri krvavi revoluciji v Španiji. Iz Španije je naslovil na Društvo narodov neko pismo v korist »zakonite španska vlada«, svedea pod tajnim imenom. Leta 1938 se je spremenil Josip Broz v nekega češkega inženirja ter

si je nadel ime Josip Tomanek. Pod tem imenom je prišel pogledati v bivšo Jugoslavijo, ali je pri »stovanih« vse v redu. Broz je po naročilu kominterne zopet spravil na noge komunistično stranko Jugoslavije, ki je že skoraj razpadla. Komunisti so se že mrzlično pripravljali na krvavi ples, katerega so nameravali organizirati po vsem Balkanu.

Po 22. juniju 1941 se je inženir Tomanek znova prelevil. Postal je »slavni junak« Tito, glavar tolovajev na Balkanu. Tita ubogajo in mu služijo številni ljubljanski frakarji iz tabora OF in teh veletudiranih gospodov ni sram, da se bratijo s človekom, ki ga smatra mednarodna policija za zločince in svetovno-znanega strahopetca. Prva trditve je zabeležena črno na belem v zagrebškem albumu za zločince, drugo trditve pa je potrdil taktat, ko so nemški padalci zasedli njegov »glavn«

Primorci se odvrtaajo od komunistične OF Tudi na Gorenjskem je led prebit

Kakor poprej na Dolenjsko in Notranjsko, tako so prišli komunistični agitatorji kasneje tudi na Primorsko in v druge kraje v najbolj ovčji podobi »narodnih« borcev za »svobodo«. Primorsko ljudstvo, ki je narodno globoko čuteče, toda politično nezkušeno, jim je sprva verjelo. Verjelo je njihovim zlaganim narodnim gestom in šlo je za njimi predvsem iz odpora do badoljevcev in ker je zares hotelo zaživeti novo življenje. Toda v svojih pričakovanjih je bilo kaj kmalu bridko razočarano.

Cim so se komunisti polastili primorskih fantov in mož, ki so jih postavili pod nadzorstvo kranjskih komunističnih komendantov in politkomisarjev, že so pozabili na »narodno-osvobodilni« boj in se začeli čez noč bratiti ne le z italijanskimi komunisti, temveč tudi z badoljevci samimi, torej z onimi ljudmi, proti katerim so poprej pridigali pravo »križarsko vojno«. V svojem paktiranju so šli celo tako daleč, da so nameravali pripeljati na primorska tla italijanske komunistične »brigade« ter pozivali ljudstvo na Primorskem, naj jih gostoljubno sprejme in pogosti. V posebnem pozivu, ki sta ga pred nekaj tedni izdali slovenska in italijanska komunistična partija, celo pozivajo Primorce na »skupno borbo proti okupatorju«.

Potem se je oglasil še italijanski »Odbor narodne osvoboditve za Severno Italijo«, ki je v posebnem proglasu Italijanskemu prebivalstvu Juljske Krajin (Primorske) sporočil, da se je popolnoma sporazumel s slovenskimi komunisti glede »skupne borbe« in da poziva zato vse italijanske rojake, naj ustanavljajo v vseh krajih mešane Italijansko-slovenske in Italijansko-hrvatske »narodno-osvobodilne odbore«.

Kako naj vse to razumejo primorski Slovenci, ki so si v svoji narodni gorečnosti borbo za »narodne ideale« čisto drugače predstavljali? Tako se tudi oni kaj kmalu na lastni koži spoznali, da tiči za to borbo čisto nekaj drugega. K temu so prišla še delanja komunističnega terorizma, ki sicer niso bila tako številna in ne tako grozna kakor na Dolenjskem in Notranjskem, a so vendarle presunila in iztreznila vse one rojake, ki res žele svólemu narodu dobro in po človeško živeti.

In teh je mnogo zelo mnogo. Zato so se začeli tudi Primorci v vedno večjem številu in vedno bolj odločno odvrtaati od OF, tako da imajo sedaj tudi tam dva ostro ločena tabora.

O tem je v eni zadnjih številkih zelo jasno napisal nekaj stvarnih pripomb »Goriški list«, ki je danes edini resni zagovornik narodnih pravic naših Primorcev. Med drugim je napisal:

»Množice primorskega ljudstva so razdeljene na dva tabora. Niso razdeljene na tabor komunistov in nekomunistov, kajti o tem, kaj je komunizem, sploh nič ne vedo. Ako bi vedele, kaj je komunizem, bi komunisti že zdavnaj morali pobrati šila in kopita ter oditi, od koder so prišli. Zlasti inteligenti (t. j. pošteni inteligentni), trgovci, obrtniki in vsi samostojni kmetje se ne bi mogli razdeliti na komuniste in nekomuniste.«

stane v bosanskem mestecu Drvara. Tito ni vzdel puške ali strojnice, da bi se branil, kakor bi te dolikovalo »maršalu«, temveč se je s »svojo priležnično« skrnil pod neki most, med tem pa je njegova telesna garda padla pod krogliami nemških in hrvaških vojakov. Pri preiskavi »glavnega stana« so našli novo maršalsko bluzo in samem zlatu in rdeče maršalske hlače, v sobi njegove priležnice so našli najfinejše žensko perilo, bombončke, kekse in mnogo sladkega vina. Vse to je bilo brez dvoma nekje »zaplenjeno« ali bolje rečeno ukradeno.

To je življenska slika tega vrhovnega tolovaja, ki hoče po Stalinovem nalogu komandirati nas Spodnještajerce. Josip Broz sam ni nikoli delal, živel je od zločinov in od žuljev drugih ljudi, sedaj pa naj ta zločinski tip uvede pri nas »novi socialni red«. Vsak bister kmet in delavec se bo vprašal: Ali nas smatrajo res za tako neumna teleta, da si bomo sami poškalni mesarja? Ta mesar bi bil brez dvoma Broz-Tito, ako bi prišla pri nas do veljave komunistična drhal.

Geslo domoljubnih Spodnještajercev je in ostane: neizprosni boj komunističnim tolovajem in njihovim tujerodnim oblastnikom.

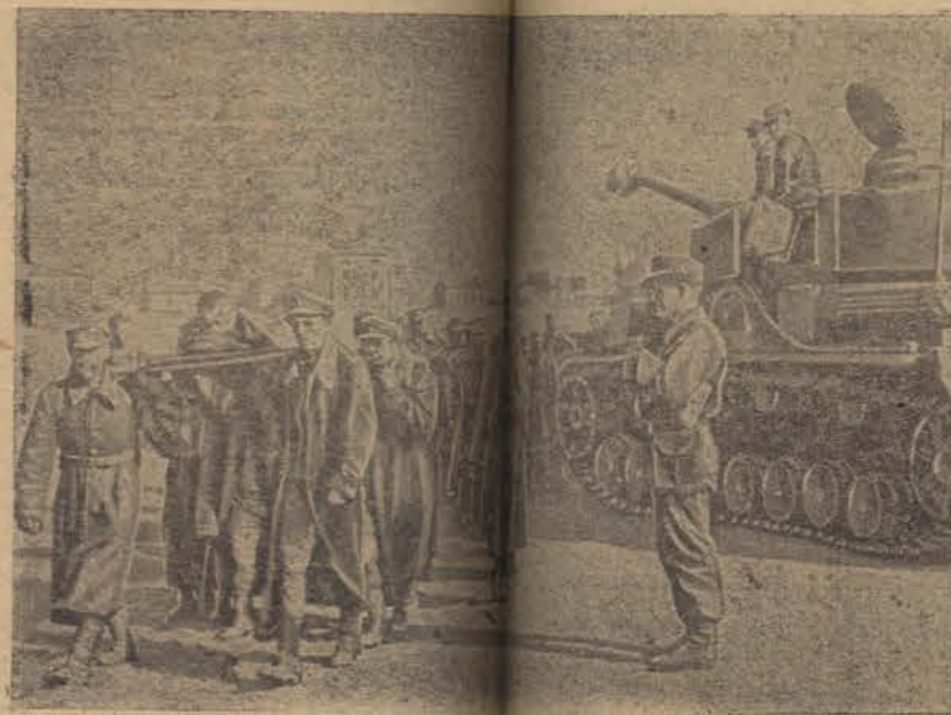
Kaj jim pripravlja Primorci se tudi ne delimo v tabor socialno naprednih ljudi, ki si želijo pravičnejše socialne ureditve, in v tabor socialnih reakcionarjev, ki bi hoteli, da ostanejo socialne razmere vedno tako kot so. Vsi pošteni Primorci, ki smo v glavnem narod malih kmetov in delavcev, si želimo, da bi se gospodarsko blagostanje našega ljudstva z odpravo vseh obstoječih socialnih krivic dvignilo. Pač pa so Primorci razdeljeni v tabor listih, ki so v OF spoznali svojega največjega sovražnika in so mu zato obrnili hrbel, in v tabor tistih, ki so še danes zaslepljeni in verujejo, da jim OF prinaša »osvobojenje«. Ta tabor, ki si na prvih redih gada, postaja vsak dan majši in le želiti moramo, da bi se tudi na zunaj kmalu pokazala tista edinost, ki je v srcih, ko vendar vsi isto želimo. Komunisti pa, ki so pod firmo OF zapeljali Primorce, so čisto navadni izkoreninjenci, ki jih bodo preklinjali še pozni primorski rodovi.

Kar je »Goriški list« tako verno in stvarno zapisal za Primorsko, velja danes več ali manj za vse ostale pokrajine. Posebej velja to še za Gorenjsko, kajti razvoj komunizma v varljivi podobi OF je bil in je tam skoraj povsem enak razvoju na Primorskem. Slično Primorcem tudi Gorenjci niso neposredno in v taki meri občutili komunističnih strahot kakor Dolenjci in Notranjci. Pod vplivom hujskajoče agitacije OF so poročila o tih strahotah smatrali za izmišljena ali vsaj za pretirana. Zato sprva niso imeli pravega razumevanja za razmah ljudskega protikomunističnega odpora in domobranskega pokreta v Ljubljanski pokrajini, temveč so nasledili lažnivim in hujskajočim komunističnim geslom.

V zadnjem času pa dokazujejo vsa poročila s Gorenjskega, da je led prebit tudi tam. Vedno več je Gorenjcev, ki so spoznali resnično cilje in namene OF in uvideli, da je OF le slepo orodje v rokah mednarodnega komunizma. Bolj in bolj se zavedajo, da bi ljudstvo nezbežno zdrvelo v prepad, če bi sledilo komunistični OF, saj je nepopravljiva že škoda, katero so komunisti povzročili Gorenjski in Gorenjcem že doslej. Vedno širše prodira zato spoznanje o nujni potrebi odločnega odpora proti komunizmu in s tem spoznanje o upravičnosti in življenjski koristnosti domoljubnega gibanja. Prvočno nezaupanje in nezumevanje hitro izginjata in kakor na Primorskem se po vzgledu Ljubljanske pokrajine tudi na Gorenjskem iz dneva v dan množe in krepe domoljubne protikomunistične postojanke.

□ Zmešnjava na Finskem. Kakor poroča angleška agencija Exchange Telegraph, je prehranjevalni gospodarski položaj Finske takorekoč v breznu. Živila se prodajajo samo še na črni borzi po nedosegljivih cenah. Finsko marko ogroža pošast inflacije. Promet je popolnoma vstal. Mladih ljudi se je radi etaine nevarnosti polastilo strahovito pijančevanje, združeno z razuzdanim nočnim življenjem.

Bilder aus dem Kriegsgeschehen

Sie mußten für Mosstümpfen und bluten.

Kaum hatten die Sowjets das polnische Ostpolen besetzt, da wurde auch schon die männliche Bevölkerung in ihre Reihen gepreßt. Panzergrenadiere der Division »Hermann Göring« nahmen viele dieser Polen mit, die erst wenige Wochen in der mit dem pompösen Namen »Polnische Freiheitsdivision« bekannten Sowjetarmee kämpften und unter dem Militärmantel teilweise noch Zivilleidung trugen.

PK-Kriegsber. Könneke (Sch).

Volksgrenadierdivision auf dem Marsch.

Mit Gesang geht es durch ein kleines Dorf im Westen in die Stellungen.

PK-Kriegsber. Lohrer (Alt — Sch).

Einer von tausend.

Weit über tausend sowjetische Panzer wurden in der großen Abwehrschlacht im Norden der Ostfront in knapp zwei Wochen abgeschossen. — Ein sowjetischer Panzer vom Typ »Josef Stalin«, der von unseren Grenadiern im Nahkampf erledigt wurde.

PK-Kriegsber. Weber (Sch).

Im Westen erbeutet.

Dieser amerikanische Panzerspähwagen, der völlig fahrbereit in unsere Hände fiel, wird nicht mehr gegen deutsche Soldaten eingesetzt werden.

PK-Kriegsber. Wiese (Sch).

Es geht gegen angreifende Briten.

Die Kampfgruppe einer Aufklärungsabteilung der Waffen-SS hält über die gut ausgebauten Straßen des niederländischen Landes, um sich den zum Angriff bereitstehenden Briten entgegenzuwerfen.

PK-Kriegsber. Raske (Sch).

ABWEHRSCHLACHT UNTER DEN AUGEN DER HEIMAT

EINZELLEISTUNGEN DEUTSCHER SOLDATEN BESTIMMEN DAS RINGEN VOR OSTPREUSSENS GRENZEN

Von Kriegsberichterstatter Heinz Johannes Muthaupt

Unter den Augen der Heimat tobt die große Abwehrschlacht vor der Grenze Ostpreußens. Aus dem Kurland und an der Narwe zwischen Rozan und Lomscha suchen die Sowjets im Zangenangriff gegen die deutsche Ostprovinz vorzustoßen, dabei auf den erbitterten Widerstand der deutschen Soldaten treffend. Den Einzelleistungen des unerschütterlichen deutschen Kämpfers bestimmen das Bild der Schlacht.

PK. Da ist der zwanzigjährige Grenadier Opitz aus Hannoversch-Münden, ein »Neuer«, der mit dem Ersatz zur 3. Kompanie gekommen und sogleich in die Härte der Schlacht hineingekommen war. Als die Sowjets angriffen und einzubrechen drohten, ist er aus seinem Graben herausgetreten und hat stehend — um besser schießen zu können — durch gut liegendes Feuer acht Bolschewisten umgelegt. Diese Einzelleistung wurde mit dem EK II. Klasse belohnt. Aber die 3. Kompanie eines

sächsisch-sudetendeutschen Regiments hat viele Grenadiere, mehrere Unteroffiziere und Feldwebel und einen Offizier. Und tatsächlich trägt jeder einzelne Mann, vom Schützen bis zum Leutnant, das EK II. Klasse, viele sogar noch höhere Auszeichnungen. An den ausgebleichten, zerschüttelten und lehmüberkrusteten Rücken kann man das Rot, Weiß und Schwarz der Bänder kaum erkennen. Nur bei dem Neuen leuchtet es noch hell und sauber. Natürlich schlug auch ihm in der Stunde der Bewährung das Herz laut gegen die Rippen, und ein Schluchzen kam ihm in den Hals. Wie sollte es anders sein! Aber er schoß — wie die andern.

Der Gefreite

Der Gefreite, zum Beispiel, der bereits am Tage zuvor zwei Panzer geknackt hatte, kämpfte einfach um den Bestand seiner Kompanie und darum,

daß der Graben in deutscher Hand blieb. Er schoß und warf Handgranaten, schoß wieder, pflanzte das Seitengewehr auf und vernichtete vier Bolschewisten. Als er in seinem Graben durch immer neue Wellen überrannt zu werden drohte, ging er zurück, blieb stehen, schoß wieder, wartete, bis die feindlichen Panzer heran waren, nahm von einem Verwundeten die Panzerfaust und knackte einen der Kampfswagen. Dann schlug er sich wieder mit den sowjetischen Schützen herum. Von der Lage seiner Kompanie wußte er nichts, aber wichtiger war für ihn die Tatsache, daß die Iwans, die er vernichtete, seinen Kameraden nicht mehr zur Last fielen.

Der Obergefreite

Auch der Obergefreite Demmrich aus Langenrainsdorf bei Zwickau ließ die Sowjets nicht in den Graben kommen. Vor seinem Abschnitt lagen 38 tote Bolschewisten. Als das Trommeten des Feindes mit einem Ruck abriß, wehrte sich der Obergefreite nun wohl schon zum neunten Male an diesem Tage seiner Haut. Zwei Sowjets standen ihm plötzlich dicht gegenüber. Der eine legte bereits auf ihn an und schoß. Da stürzte sich D. auf die beiden Bolschewisten, schlug den einen, der geschossen hatte, zu Boden, entwaffnete den andern und nahm ihn gefangen.

Der Unteroffizier

Tag und Nacht trommelten die Sowjets auf die Gräben der Kompanie. Alle Deckungen fielen zusammen. Der Unteroffizier Pauj Holland aus Königsberg ging trotzdem nicht zurück. Zwischen den Häusern weiter rechts setzte er sich fest. Einige Häuser brannten; die Hitze und der Qualm waren fast unerträglich. Da fuhr eine sowjetische Selbstfahrlafette auf das Dorf zu und wollte den Einbruch erweitern. Derselbe Unteroffizier, der am Vortage schon 21 Sowjets vernichtet hatte, ließ die Lafette auf günstige Schußentfernung herankommen und erledigte sie mit einem Schuß aus der Panzerfaust. Das helle, lodernde Feuer des Geschützes mischte sich in den Flammenschein des Dorfes.

Der Feldwebel

Feldwebel August Müller aus Lauenstein war mit seinem »Tiger« zur 3. Kompanie abgestellt und fühlte sich hier genau so wohl wie bei seinem eigenen »Hauten«. Am Tage zuvor hatte er den Grenadiern die Last der Abwehr erleichtert und fünf feindliche Panzer vernichtet. Das war der »tolleste Rabbatz«, den die Kompanie je erlebte. 15 Panzer waren plötzlich vor den Grenadiern erschienen. Fünf von ihnen erledigte der »Tiger«, sechs die »Panzerläuse« der Grenadiere. Die anderen vier Kampfswagen drehten schleunigst ab. Jedoch mit ihrem letzten Feuerstrahl schlug eine

Panzersprenggranate in das Seitenvorgelege des »Tigers«. Er blieb bewegungsunfähig liegen. Da unterstützte der Feldwebel im infanteristischen Einsatz in der Nacht und am darauffolgenden Tage die schwer ringende dritte Kompanie und wehrte mehrere feindliche Angriffe mit ab. Als die Geschütze der Sowjets losbellten, die Artillerie des Feindes wieder einsetzte und die Granatwerfer ihr widerliches Plub-Plub hören ließen, bereitete er — abgespannt und fast am Ende der Kraft — seinen »Tiger« zum Abschleppen vor. Da halfen ihm die Grenadiere bei der Bergung, denn eine Hand wäscht die andere.

Der Leutnant

Der Leutnant, der die 3. Kompanie in der harten Abwehrschlacht führte und schwer verwundet wurde, griff im Verlauf der Infanteriekämpfe überall dort ein, wo es hart auf hart ging. Und wer wollte all die Fälle aufzählen, wo der Leutnant beim Gegenangriff oder in der Verteidigung seine Kompanie erfolgreich führte. 20-, 30mal am Tage lag er selbst hinter dem MG, schoß und schoß in die Angreifer und vernichtete mehr als 80 Bolschewisten. Als er zurückging, kosteten je 20 seiner Schritte einen Bolschewisten das Leben. Dann krallte er sich wieder in die Erde, gab Befehle,

setzte sich in den Trümmern am Rande des Dorfes fest und gab wieder Befehle. Und als die Sowjets mit Urröh gegen das Dorf stürmten, prallte der Gegenstoß der 3. Kompanie in den feindlichen Haufen. Maschinenpistolen, Maschinengewehr aus der Hüfte, Spaten, Seitengewehre und Handgranaten vernichteten, was sich entgegenstellte.

Am Abend sammelten sich die Grenadiere. Zwölf Kameraden fehlten. Aber die übriggebliebenen kämpften weiter. Tag und Nacht. Sie kauten hastig an einem Kanten Brot und schliefen zwölf Nächte überhaupt nicht, sondern schossen und schossen. Bis zu acht Angriffe führten die Sowjets Tag für Tag. Zuvor und danach Artilleriefeuer. Und außerdem die verfluchten Granatwerfer. Doch die Grenadiere schlugen zurück. Am 14. Tage ebten die Angriffe ab; die Front wurde still. Erschöpft und ausgeblutet lag der Gegner in der kurländischen Landschaft vor dem Abschnitt der 3. Kompanie.

Die Schlacht geht weiter, und morgen kommt Ersatz aus der Heimat. Viele werden ohne Kampferfahrung sein. Aber vielleicht trägt einer von ihnen schon morgen das Eisernes Kreuz — genau wie der Grenadier Opitz.

Srdita materijalna bitka za Aachen

Številne vasi zopet v nemški posesti — Težki boji na vsej zapadni fronti — Potek operacij v preteklem tednu

Iz poročila, ki ga je bilo izdalo nemško vrhovno poveljstvo v četrtek, dne 12. oktobra, je bilo razvidno, da so se odigravali takrat v Holandiji v mostišču južno od Westerschelde težki boji. Vzhodno od Breskens je imel sovražnik po izkrcanju veld dejstva nemške artilerije in v protisunkih težke izgube. V bitki za Aachen so Nemci po tem poročilu potisnili Amerikance na severu mesta v obrambo. Bolj vzhodno je sovražnik pridobil nekaj na terenu, toda le po vročem boju. V gozdu pri Roetgen so naši grenadirji opetovano zavrnili sovražne močne odrede. Od Metza do Epinala so bili odbiti številni, s tanki podprti lokalni sovražni napadi. Težki boji so se vršili pri Remiremontu tudi proti alžirskim in marokanskim odredom, ki so vdrl v naše postojanke. — Nadaljeval se je medtem povračilni ogenj »V 1« na London. — V Apeninih so se medtem stopnjevali boji na obeh straneh ceste, ki vodi iz Firenze v Bologno. Sovražni, na široki fronti izvedeni napadi so bili razbiti. — Ameriški letalski gangeterji so bombardirali Wien, Köln in Koblenz. Posamezna angleška letala so metala svoje bombe na Berlin. Zbitih je bilo enajst štirimotornikov ter dvoje lovcev.

Po petkovem poročilu so vztrajale naše čete pri mostišču pri Breskesu v bojih s Kanadčani, čeprav se je stopnjevala aktivnost letalstva. Od izliva Scheide do reke Maas so bili v tem času odbiti številni lokalni napadi. V bitki za Aachen so Amerikanci v četrtek vpostavili predvsem močne odrede svojega letalstva. Na vzhodni periferiji mesta so se razbili sovražni oklopniški in pehotni napadi ob hrabri obrambi naših čet ter ob velikih izgubah za sovražnika. Pri Remiremontu so se zaganjali Amerikanci in Francozi proti našim hribovskim postojankam. Po hudih bojih so potem zavzeli neko višino in par gozdičev. — Povračilni ogenj je deloval v Londonu. — Po brezuspešnih poskusih prodora je sovražnik zbral svoje odrede še močneje tako v Apeninih kakor tudi v jadranskem obalnem odseku, istotako tudi svoje materijalne sile. Kljub temu so ga nemške čete v četrtek povsod zavrnile. Samo na nekem ozkem odseku je zamogel prodreti kakih par sto metrov. Brezuspešni pa so ostali njegovi sunki ob ligurski obali. — Ameriški in angleški bombniki so bombardirali po dnevu Osnabrück, Bremen ter naselbine v Rheinlandu in v Westfalenu. Angleška letala so po noči bombardirala Hamburg. V četrtek so izgubili Amerikanci in Angleži 44 letal, med njimi 12 štirimotornikov.

Za zaliv reke Schelde so se vršili po nedeljskem poročilu žilavi boji. Ob reki Maas, južno od Genepa, se je ojačil angleški pritisk. V težkih postojankarskih bojih, ki so jih vodili na obeh straneh z veliko srditostjo, so razbile naše čete sovražne napade severovzhodno od Aachena, obenem pa so učinkovito napadale ameriške odrede, ki so se porivali proti vzhodnemu robu mesta. Brezuspešne napade je izvajal sovražnik tudi pri Luneville-u in Epinalu, predvsem pa pri Remiremontu. Vsi poskusi 7. ameriške armade, zavzevati Vozege in vdreti v Lothringen, so rodili za sovražnika le velike izgube in malo terenskega dobička. Iz naših atlantskih oporišč so medtem javili artilerijske boje in letalske napade. — Na London in njegova predmestja so zopet padala razstrelilna telesa »V 1«. — Ob cesti Firenze-Bologna in ob jadranski obali je sovražnik ob podpori svoje letalske premoči napadal z vso silo, toda nameravani prodor mu nikakor ni uspel. — Angleški in ameriški bombniki so po dnevu terorizirali Köln, Duisburg in Kaiserslautern ter druge naselbine v Rheinlandu in v Gornji Sleziji. Po noči so Angleži bombardirali Duisburg, Braunschweig, Tilsit in Hamburg ter Berlin. Zbitih je bilo 50 sovražnih letal, med njimi 40 štirimotornikov.

Da bi izvojeval mostišče Breskens južno od izliva Schelde, je sovražnik po poročilu z dne 16. oktobra ojačil svoje napore. Vpostavil je številne tanke in letalce v nizkem poletu ter je zamogel tako doseči par lokalnih vdorov. Pri tem pa je seveda izgubil številne tanke. Ob mostišču, ki vodi v Süd-Beverland, je bil ujet neki kanadski brigadni general. V drugi bitki za Aachen, ki je povzročila na obeh straneh močne izgube, so

vrgli Nemci oba sovražna dela klešč, ki naj bi se severno od Aachena združili, v protisunku ter iztrgali sovražniku več mimogrede izgubljenih vasi. Severno od Würselena je bilo uničenih mnogo ameriških tankov. Brez uspeha je sovražnik napadal vzhodno od Epinala in vzhodno od Remiremonta. Nadaljeval se je povračilni ogenj »V 1« nad Londonom. Ameriški teroroni bombniki so bombardirali Köln in nekatere naselbine v Rheinlandu. Vsled agleskih nočnih napadov je nastala škoda v stanovanjskih predmestjih mesta Wilhelmshaven. Napaden je bil tudi Hamburg. Zbitih je bilo 42 sovražnih letal, med njimi 34 bombnikov.

Iz poročila, ki je bilo izdano 17. oktobra, je bilo posneti, da se v teku trajajočih bojov za Westerschelde položaj ni bistveno spremenil. Vzhodno od mesta Brügge so bili zavrnjeni močni sovražni napadi. Vzhodno od Helmonda so vrgle naše čete sovražnika iz nekega vdornega mesta. Težka materijalna bitka za Aachen se je 16. t. m. stopnjevala do novega viška. Amerikanci so poskušali obkoliti mesto z dvema svežima pehotnima divizijama ter se pomočjo neke oklopniške divizije in letalcev v nizkem poletu. Uspelo jim je sicer zožiti zvezo z Aachenom, ne pa odrezati Fort Driant ob reki Mosel je po mimogrede izvedenem vdoru sovražnika zopet popolnoma v naših rokah. Hudi boji za gozdove in hribovske postojanke so se vršili v gozdu Parroy, vzhodno od Epinala, na obeh straneh doline Moselotte in jugovzhodno od Remiremonta. Sovražnik v teh bojih ni prišel do svojega cilja. Na zapadni fronti

Karte zu der Schlacht um Aachen.

Scherl-Bilderdienst-M.

so ujeli Nemci v prvi polovici oktobra 3259 ujetnikov. Zapljenjenih oziroma uničenih je bilo 765 tankov, 49 topov vseh vrst ter mnogo drugega orožja in vojnega materijala. — Tudi po poročilu z dne 17. oktobra se je nadaljeval povračilni ogenj na London. — Močne ameriške sile so tudi včeraj po bobnajočem ognju naskakovale naše postojanke v srednji Italiji. Vzhodno od mesta Vergato je bil sovražnik zaustavljen. Pri Loianu je imel sovražnik nekaj uspeha, vendar je bil tudi tu zaustavljen v protinapadu. Medtem so Angleži brez uspeha napadali jugovzhodno od Cesene. — Ameriški bombniki so vrgli po dnevu bombe na razna mesta jugovzhodne Nemčije. Med drugim tudi na sredino mesta Salzburg. Zbitih je bilo 19 anglo-ameriških letal. Po poročilu z dne 18. oktobra so se ob izlivu Schelde borili srdito za sleherno ped zemlje. Vzhodno od Helmonda je sovražnik zamen naskakoval nemške položaje. Tu je izgubil mnogo krvi in 47 tankov. V materijalni bitki za Aachen je uspelo anglo-ameriški premoči po 15 dnevni krvavi borbi stisniti svoje klešče jugozapadno od Würselena ter prodreti z jugovzhodne strani do mestne periferije. Tu so se nadaljevali erditi boji. Brezuspešni so ostali ameriški napadi vzhodno od Epinala ter pri Remiremontu. — Tudi 17. oktobra je bil London v povračilnem ognju »V 1« —

Južno od Bologne so odbile naše čete 17. oktobra najtežje napade, ki jih je sovražnik v nekaterih odsekih kljub velikim izgub do devetkrat ponovil. Tudi pri Ceseni je sovražnik zamen naskakoval naše postojanke. Ameriški bombniki so bombardirali Köln, Wien in gornjo Slezijo. Flakartilerija je zbila pri tem 34 letal, skoro izključno štirimotorne bombnike.

V Holandiji so nemške čete preprečile in razbile vzhodno od Helmonda najtežje, s tanki in artilerijo pripravljene poskuse prodora. Uničenih je bilo 106 tankov. V vroči borbi za Aachen so nemške čete izjale sovražne napade pri Würselenu ter iztrgale Amerikanec celo vrsto mimogrede izgubljenih bunkerjev. Na periferiji Aachena branijo naše čete srdito hišo za hišo pred sovražnikom, ki prodira s severa, vzhoda in juga. V gozdu pri Rötgen se vršijo boji v postojankah. Hudi boji so se vršili tudi pri Epinalu in Remiremontu. — Nadaljuje se povračilni ogenj na London. — 5. ameriška armada je v srednji Italiji stopnjevala svoje napade. V odločilnih protisunkih je bila sovražniku iztrgana neka višina. Sele proti koncu je sovražnik dosegel ob visokih izgubah par malih vdorov ob cesti ki vodi v Bologno. — Pri terorernem napadu anglo-ameriških bombnikov na Bonn je bilo mesto težko prizadeto. Uničena je bila univerza, mimo tega pa mnogi kulturni spomeniki in 16 bolnišnic. Drugi teroroni napadi so bili izvedeni na Kassel in Köln. Posamezna angleška letala so v noči na 19. oktober metala bombe na Hannover in Mannheim.

□ **Bojševiski Poljaki zahtevajo Stettin.** Kakor poroča ameriška agencija Associated Press, bodo zahtevali poljski bojševiski vse nemško ozemlje do reke Oder vključno mesto Stettin. Ti poljski bojševiski pravijo, da to ni »nikaka maščevalnost, temveč zgodovinska pravičnost«. Pomortansko mostišče baje ne sme priti v nemške roke. To je baje dolžnost Poljske napram novi Evropi!

□ **Sovjetska agencija TASS v Helsinkiju.** Kakor poroča list »Aftontidningen«, bodo bojševiski v finski prestolnici uredili posebno podružnico sovjetske brzojavne agencije TASS. Vodil bo te podružnico neki Karjaquin.

□ **Francija pred meščansko vojno?** Kakor je izjavil neki angleški diplomat, ki je prisel te dni v Madrid, se po mnenju angleških krogov meščanska vojna v Franciji ne bo dala preprečiti. Dotični angleški diplomat je cinično izjavil, da meščanska vojna v Franciji Anglije ne bi interesirala, ako ne bi rodila morebitnih posledic za zavezniške vojaške operacije, ki se odigravajo sedaj ob nemški meji. Baje so v glavnem stanu generala Eisenhowerja mnenja, da zavezniki ne bodo gledali francoske anarchije s prekrižanimi rokami. Treba bo baje velikih kontingentov čet, ki bodo morale v ogroženih področjih vpostaviti red in mir. Nemogoče je po mnenju Eisenhowerjevega štaba uporabljati Francijo kot bazo za pohod največjega izmera, ako to tranzitno dežele pretresajo krči revolucije. V tem slučaju bi moral odpoklicati celo čete s fronte. To bi bila vsakakor možnost, s katero v Eisenhowerjevem štabu ne računajo z veseljem. V Londonu pa ugibajo o posledicah, ki bi s tem nastale glede razmerja do Moskve, ker bi se v poštev prihajajoči francoski elementi sklicevali na Moskvo. Za Anglo-Amerikance je to zelo kočljiva točka: Ako ne intervenirajo, bi to škodovali njihovim operativnim naporom, ako pa sežejo vmes, si povzročijo negotovanje Moskve.

Moskva je že leta 1938 preiskovala možnost za vojno z Nemčijo. Bivši finski finančni minister Pekkala je izjavil nedavno na nekem zborovanju v Helsinkiju, da je sovjetska vlada že leta 1938 vprašala finsko vlado, kako neki bi se zadržale Finska v slučaju nemško-sovjetske vojne. Pekkala ni s tem izdal nikake senzacije. Potrdil je le večkrat potrjeno nemško ugotovitev da so bojševiski v času, ko so obstajali med Nemčijo in Sovjetsko Unijo še normalni diplomatski in gospodarski odnošaji, sondirali položaj za slučaj napada na Nemčijo. To je bilo takrat ko so moskovski oblastniki še hlinili dobro razmerje med obema silama.

□ **Švicarska ocena nemškega odpora.** List »Neue Berliner Zeitung« je te dni v uvodniku ocenjeval situacijo na zapadni fronti ter je ugotovil sledéče: »Se na nobenem mestu fronte ni opaziti popuščanja nemškega odpora ali pa celo razpadanja morale, kar zasluži vso pozornost.«

Potek bitk na vzhodni fronti

Ob meji vzhodne Prusije so nemške čete preprečile sovjetski prodor
Belgrad očiščen tolp — Krvave izgube boljševikov

Na Balkanu se je pretekli četrtek ojačil boljševiški pritisk med Zaječarom in Belgradom ter ob spodnji Moravi. Na južnem Madžarskem so se razvili srditi boji s sovražnimi odredi, ki so prodrli čez Tiso proti zapadu. Madžarski konjeniški odred je zavrnil sovražnika, ki je prodril proti Kecskemetu, zopet čez Tiso proti vzhodu. Medtem so se odigravali srditi boji južno od Debrecina. Pri Koloszarvaru so se umaknile naše čete po hudih bojih na povelje proti severu. Nemške čete so skupno z Waffen-SS izvojevale severno od Varšave popolni obrambni uspeh. Tudi južno od Rozana ter pri Vilkoviškeni so se izjalovili močnejši sovražni napadi. Medtem so se vršili Tilsitu i v področju Memel nadaljnji težki boji. Sovražniku ni uspelo vhočiti našega mostišča pri Memelu. Pri Rigi, kjer so boljševiki napadali s številnimi pehoiški in oklopniškimi odredi, se je zrušil boljševiški pritisk. Izjalovili so se tudi boljševiški napadi na polotoku Sworbe. Prav tako pa tudi na fronti Ledenega morja, kjer je bil uničen nek boljševiški regiment. Na Ribiškem polotoku izkrcane sovražne sile so bile zaustavljene. Boljševiki so izgubili v letalskih bojih nad Petsamom 110 letal.

Nemške čete so se po petkovem poročilu spopadle z Bolgari vzhodno in jugovzhodno od Niša. Ob spodnji Moravi so se razvili jugovzhodno od Belgrada boji s sovražnimi odredi, ki so forsirali omenjeno reko. Na zapadni obali gornjega dela reke Tise so Nemci in Madžari vrgli boljševiške mestoma v protisunkih. V področju Debrecina in Velikega Varačina se je stopnjevala bitka še z večjo silovitostjo. 12. oktobra je bilo pri tem uničenih 70 sovražnih tankov. Nespremenjena je ostala situacija v vzhodnih Beskih. Severno od Varšave so vrgli boljševiki v boj sveže divizije, toda večina napadov se je zrušila že v artilerijskem ognju. Vselej nemške žilave obrambe je imel sovražnik pri Rozanu le malo uspeha. Ob žilavem odporu naših čet so se zlomili sovjetski napadi tudi v področju spodnjega toka reke Memel. Memelska posadka je v uspešnih obrambnih bojih dne 11. oktobra uničila 44 tankov. Pri Libau-u, pri Rigi ter na polotoku Sworbe so se vrstili brezuspešni sovjetski napadi ter so boljševiki pri tem izgubili 78 tankov. Izjalovljen je bil tudi novi poskus boljševiškega izkrcanja na polotoku Sworbe. Na srednjem Finskem se umikajo naše čete po povelju. Na fronti Ledenega morja so odbile naše čete ob mostišču Petsamo vse sovražne napade.

Vsled romunskega in bolgarskega izdajstva je ogrožena nemška pozicija na Balkanu. S to motivacijo je sporočilo nemško vrhovno poveljstvo dne 15. oktobra, da je bilo treba iz tega razloga izprazniti južno Grčijo. Več tednov so Nemci vršili svoje umikalne operacije na egejskih otokih ter na Peloponezu. Zadnje nemške čete so 12. oktobra izpraznile Atene brez boja. V izpraznjenem ozemlju se je takoj razveljal boj s komunističnimi in protikomunističnimi Grid. Nemške čete še vedno držijo par dobrooskrbljenih otokov v Egejskem morju. Ob Moravi ter ob južnem robu Belgrada so se nahajale naše čete po poročilu z dne 15. t. m. v težkih bojih s prodirajočimi boljševiški silami. Na prehodih Tise med Szegedom in Csongradom so se vršili srditi boji. V Pusti južno od Debrecina so se 14. t. m. izjalovili obnovljeni sovražni napadi. Medtem pa se je ojačil sovražni pritisk ob sedlu Dukla. V srednjem odseku vzhodne fronte je sovražnik nadaljeval svoje velenapade. Naše čete so izvojevale v sodelovanju z letalstvom proti številni sovražni premoči lep obrambni uspeh. V istem času so se razbili številni sovjetski napadi proti mostišču pri Memelu ter jugovzhodno od Libau-a, kjer je bilo sestreljenih 68 sovražnih tankov. Sovražnik je imel izredno krvave izgube. Pri Rigi sovražniku ni uspelo priti čez Duno. Na visokem severu so se naši planinski lovci umaknili s severnega dela fjorda Petsamo ter so v težkih bojih onemogočili boljševiške poskuse obkolitve.

Po poročilu z dne 16. t. m. so se izjalovili na Balkanu sovražni napadi proti mostišču pri Nišu. Ob srednji in spodnji Moravi so se nahajale naše čete v spopadih s tolpami in boljševiški odredi, obenem pa so se razvneli v južnem delu Belgrada srditi polični boji. Dočim

je bil položaj ob spodnji Tisi bistveno neizpremenjen, se je jugozapadno od Debrecina nadaljevala srdita bitka. Severno od Varšave in v mostiščih Nareva pri Serocu in Rozanu so izvojevale naše čete v težkih bojih nov obrambni uspeh. Kljub najjači vpostavi tankov, artilerije in letalstva niso boljševiki nikjer izvojevali nameravanega prodora. Pri Memelu je sovražnik spriču hudih izgub iz prejšnjih dni napadal le brez zveze in tudi brez uspeha. Da bi skrajšale fronto, so se naše čete neovirano od sovjetskih odredov ob Düni umaknile, prepuščajoč sovražniku zapadni del mesta Riga. Nemško letalstvo je pri Debrecinu in Velikem Varačinu slično kakor pri Varšavi ter pri Memelu posegalo z dobrim uspehom v boje na zemlji. Do srditih bojov je prišlo zlasti nad srednjim odsekom vzhodne fronte. V dveh dneh je bilo uničenih nad sto sovjetskih letal.

Karte zu den schweren Abwehrkämpfen im ungarischen Raum.

Scherl-Bilderdienst-M.

Iz področja mesta Niš ter s področja ob Moravi je javilo nemško vrhovno poveljstvo spopade z bolgarskimi in sovjetskimi odredi. Pri Beigradu se je položaj stabiliziral. Istočasno se je stopnjevala bitka v področju južno in jugozapadno od Debrecina. Branilci neke vasi so uničili od 40 napadajočih sovjetskih tankov kar 28 takih oklopnjakov. Severno od Varšave in pri Serocu je sovražnik z ozirom na težke izgube v prejšnjih bojih izvajal le slabotnejše in brezuspešne napade. Temu nasproti pa so boljševiki nadaljevali svoje poskuse prodora iz narevskega mostišča pri Rozanu. Tu so izvojevale naše čete

popolni obrambni uspeh. Na obeh straneh Vilkoviškeni so prešli boljševiki s številnimi pehoiški in oklopniškimi odredi na 40 km široki fronti po večurnem bobnajočem ognju ter ob močni podpori letalstva k velenapadu ter so na nekem mestu dospeli do vzhodno-pruske meje. Uničenih je bilo 145 sovražnih tankov. Nad fronto je bilo uničenih 55 sovjetskih letal. Pri Libau-u so bili zaustavljeni oziroma odbiti težki sovjetski napadi. Tudi tu je izgubil sovražnik 37 tankov.

Dobro so napredovali po poročilu z dne 18. t. m. nemški protinapadi zapadno od Kruševca. V notranjosti Belgrada, ki je bil očiščen tolp in boljševikov, vlada mir. S pomočjo našega letalstva so bili pri Debrecinu odbiti v trdih bojih močni boljševiški napadi. Med Trestenburgom in med južnim delom gozdnih Karpotov so se naše čete na povelje umaknile proti severozapadu. V dolini Cziroka ter ob sedlu Dukla so se izjalovili vsi boljševiški napadi. Ob vzhodno-pruski meji je razširil sovražnik svojo napadalno fronto od Kalvarije in Schirwindta proti jugu, nadaljujoč svoje velenaskoke z močno podporo oklopništva in letalstva. Nemci so zaustavili boljševike v srditih bojih. Uničenih je bilo 41 sovražnih tankov. Mesto Wirballen je padlo po žilavi obrambi v sovražne roke. V Kurlandu so bili zavrnjeni boljševiki na vdornih mestih prejšnjega dneva. Sovražnik je izgubil v baltičkem prostoru od 1. do 16. oktobra 358 tankov. V dveh dneh so izgubili boljševiki 130 letal.

V Srbiji se odigravajo boji vzhodno od Kraljeva in Kragujevca ter jugovzhodno od Belgrada. Okrog Debrecina stoje naše čete v težkih bojih s sovražnikom, ki prodira proti severu. Nemški letalski odredi so uničili nad sto sovjetskih vozil in številne topove. Zapadno od sedla Dukla so bili zavrnjeni močnejši sovražni napadi. Medtem so stopnjuje ob vzhodno-pruski meji bitka med Sudauenom in Schirwindtom. Eydtkau smo izgubili, toda naše hrabre čete so preprečile nameravani boljševiški prodor. V tridnevni bitki je bilo doslej uničenih 250 sovražnih tankov. Tudi jugovzhodno od Libau-a ter v zalivu pri Rigi so boljševiki nadaljevali svoje močne napade, pri tem pa so izgubili 38 tankov. Na srednjem Finskem se vršijo naše umikalne operacije proti severu in severozapadu kakor je bilo predvideno. Ker so boljševiški napadi ob cesti Ledenega morja izjalovili, je sovražnik pričel 19. t. m. zjutraj s ponovnimi napadi. Boji so še v polnem teku.

□ Grčiji grozi meščanska vojna. V vseh predelih Grčije, ki so jih bile zapustile nemške čete, grozi izbruh meščanske vojne. V mnogih mestih Grčije je že prišlo do oboroženih spopadov s tolpami, ki pripadajo komunistično orientiranim tajnim organizacijama »Elas«. Ti dve organizaciji, ki prevladujeta v planinah, sta že pragrabil oblast deloma tudi po mestih. Sovražstvo tolovajev proti antikomunistično nastrojenim Grkom je hujše kot njihovo nasprotovanje Nemčiji. To potrjuje celo dopisnik lista »New York Times«, ki poroča »o težkih bojih med prebivalstvom.« Omenjeni dopisnik ugotavlja, da je položaj »zelo kompliciran«, ker hočejo ustvariti tolovaji dovršena dejstva za Sovjetijo.

Narodni izdajalec in strahopetni begunec

Smrtna kazen za dezerterja Seydlitza — Nemški maršali so zagotovili Führerju svojo zvestobo

V svojih brezuspešnih poskusih, omajati udarnost nemške fronte in odpornost domovine, se poslužuje sovjetska agitacija v zadnjem času novega sredstva. Takozvani »Nacionalni odbor svobodna Nemčija« je naročil odmetavanje posebnih letakov nad nemško fronto. Ti letaki vzbujajo pri nemških vojakih samo prezirljivo odklanjanje. Letaki ogrevajo staro laž iz leta 1918. Nemškemu narodu obetajo »življenje v lepoti in dostojnosti«, ako se bo ločil od svojega vodstva. Za tem se skriva namen, Nemčijo v slučaju polaganja orožja iztrebiti in zasužnjiti. Teqa spriču izkušeni iz leta 1918 in gesel sedanjih sovražnikov ni treba posebej povdarjati. Vodstvo tega laži-odborna tvori iz Nemčije emigrirani židje in komunisti ter neki bivši nemški general von Seydlitz, ki je preko poldrugim letom strahopetno zapustil svoje hrabro se boreče vojske ter

zbežal v boljševiški tabor. Medtem ga je vrhovno nemško vojaško sodišče obsodilo v odsotnosti na smrt, obenem pa tudi na zaplembo njegovega premoženja. S to kliko, ki je v Stalinovi službi, so se zvezali tudi nekateri zarotniki in atentatorji 20. julija. Ta kliko je po atentatu iz Moskve sporočila, da so Stauffenbergi izšli iz njenih vrst. S tem je podan nepobitni dokaz, da so velenizdalci, ki so skušali Führerja odstraniti potom strahopetnega umora, sodelovali v moskovskim odborom, sestavljenim iz židovsko-komunističnih zločincev in strahopetnih dezerterev. Ka: se pa tiče osebe bivšega generala Seydlitza, so nemški Generalfeldmarschalli že 19. marca 1944 naslovili na Führerja proklamacijo, v kateri izražajo svoj gnjev nad tem izdajstvom. Obenem so maršali zagotovili Führerju svojo nespremenljivo in globoko zvestobo.

„Bog“ Stalin

Dober želodec mora imeti človek, ki čita ofarske liste in glasila, kajti ta »literatura« je včasih tako osladna, da je niti zdrav želodec ne prenese. Pred nami leži članek »Stalin«, ki ga je napisal Milovan Đilas ter priobčil »Naprijed«, glasilo Hrvatske komunistične stranke. Navajeni smo čitati slavospeve, ki jih boljševiki pišejo v čast svojemu »bog« in očetu, toda ta človek je menda krona vsega, kar je kedaj kakšen suženj napisal o svojem gospodarju. Da bodo naši čitatelji spoznali, kakšno suženjsko klečeplazništvo goje komunisti do svojega samodržca, evo nekaj odlomkov iz omenjenega slavospeva:

»Kaj bi bil svet danes brez Sovjetske zveze? Sonca bi brez Stalina mračno sijalo.« Po pisčevi zamisli je verjetno Stalin iznašel sončne žarke. Resnice, da je baš radi Stalina in komunizma že premnogokrat zakril sonce dim, ki se je dvigal iz hiš in vasi, katere so komunisti požgali, pa ta časopisni mazec ne vidi.

»Stalin je edini državnik, ki ima čisto vest in nesebično srce. To pa zato, ker je sodelavec in učencen velikega Lenina, ker je najboljši sin delavskega razreda in slavne Boljševiške partije, ker se je v njem utelesil duh Velikega oktobra in skozenj diha danes vse, kar je velikega, plemenitega in svobodoljubnega v človeštvu.« Poznamo čisto vest tega nesebičnega srca. O vesti sploh ne more biti govora, kajti človek, ki je izvršil toliko zločinov, kakor Stalin, sploh nima vesti. Ali je mogoče, da bi imel vest tisti, ki je odgovoren za milijonske poboje, ki so bili izvršeni v Stalinovem imenu ali pa na njegovo povelje? Ako bi imel vest, ali bi mogel dopustiti, da živi v 20. stoletju ruski narod v največji bedi in suženjstvu? Kakšno vest ima človek, ki je z vsemi

sredstvi in obljubami pobunil Poljake v Varšavi, potem pa jih je hladnokrvno prepustil usodi? Ali moremo govoriti o vesti pri človeku, ki je odgovoren za masovne pokolje v Katynu in Vinici, kakor tudi za smrt 30.000 Slovencev, ki so jih poklale tolovajske tolpe? Ali more vesten človek prevzeti na sebe odgovornost, da je s sleparijami in obljubami, katerih ni nikoli držal, spravil Jugoslavijo v propast? Čista vest je končno gotovo tudi tista, ki je odgovorna za vso nesrečo in bedo, za kri in solze, katere prelivajo narodi bivše Jugoslavije radi komunističnih tolovajev. Stalin je gotovo najboljši Leninov učenec in največji sin Komunistične partije, kajti Lenin in komunizem pomenita zaslužnje in pogin narodov!

»Stalin ve in vidi vse, njemu ničesar človeškega ni tuje. Njegova zasluga je, da se človek veseli življenja, človeka in dela Lenina in Stalin sta dala pomladi modro nebo, rožam duh, pticam pesem a ljudem dušo. Po njuni zaslugi sije sonce svetlo in veselo...«

Take zmake deli OF svojim pristašem kot »duševno hrano«, zraven pa si na vse kriplje prizadeva, da bi utajila svoj komunistični značaj. Zdrav človek ji več ne verjame, ker primerja besede in dejanja ter na ta način prihaja do edino pravičnega zaključka: OF je Stalinova iznajba in igrača, ki prinaša narodu le nesrečo. Zato proč od nje!

Onim pa, katerim je dal »bog« Stalin dušo, svetujemo, da pomislijo tudi na mnoge milijone onih, katerim je ta »bog« dušo vzel. Naj pomislijo, da so po naročilu tega svojega boljševiškega »boga« na delu, da lasten narod ogoljufajo za dušo ter mu jo uničijo!

rezke za meso). Kmečki in drugi samooskrbovalci, ki niso upravičeni do kakšne vrste živil (na pr. samooskrbovalci za presno maslo ali meso in živalsko mast) dobe kakor doslej živilske posamezne karte.

Z novo ureditvijo izdaje kart je bila potrebna tudi nova določitev starostnih stopenj. V bodoče ostanejo še sledeče skupine: normalni potrošniki nad 18 let, mladostniki od 10. do 18. leta, otroci od 6. do 10. leta, mali otroci od 3. do 6. leta, najmanjši otroci do 3. leta.

Z začetkom 68. dodelitvene periode stopijo v veljavo neke spremembe. Ze objavljeno je zmanjšanje obroka kruha. Istočasno bo že v 66. dodelitveni periodi začeta zamenjava masti za meso še razširjena. Od 68. dodelitvene periode dalje bo radi tega pri imetnikih kart nad 10 let in pri tistih, ki so v skupni oskrbi, zamenjanih nadalj-

njih 125 g masti za meso. Ker se z ozirom na močno pojavo govejega, telečjega in ovčjega mesa, mora tudi to meso pritegniti v zamenjavo, je za to razširjeno zamenjavo določena količina 250 g mesa. Potemtakem dobe v 68. dodelitveni periodi vsi prejemniki kart na odrezek A temeljne karte za 125 g masti 200 g svinjskega mesa ali 160 g zaseke in razen tega nad 10 let stari prejemniki kart na odrezek B temeljne karte in tisti, ki se nahajajo v skupni oskrbi za nadaljnjih 125 g masti 250 g govejega mesa ali ovčjega mesa.

Ta zamenjava masti za meso se bo izvedla, če je v prihodnjih mesecih iz različnih vzrokov začasno računati s povečano pojavo mesa.

Na odrezek C temeljne karte za mladostnike od 10. leta do 18. leta, ki nima natisnjene vrste masti, se bo izdalo 125 g presnega masla. Na velikih odrezkih B do D temeljne karte za normalne potrošnike in B do F temeljne karte za mladostnike od 10. leta do 18. leta natisnjena omejitev veljave se ukine, tako da torej omenjeni odrezki upravičujo med vso 68. dodelitveno periodo od 16. oktobra do 12. novembra za nabavo blaga.

Z začetkom 68. dodelitvene periode se zmanjša obrok kavinega nadomestka za 100 g s 150 g pri vsaki dodelitveni periodi. Samo največji delavci dobe na svoje dodatne karte 100 g kavinega nadomestka, tako da ta skupina potrošnikov ni prizadeta radi zmanjšanja obrokov.

Od nespremenjenega celokupnega obroka hranil se bo kakor doslej izdalo 100 g izdelkov iz krompirjevega škroba. Del obroka v žitnih hranilih, ki odpade na odrezek T, se bo na novo določil. Ustrezno podelitvi na cone za kruh, bodo temeljne karte za normalne potrošnike in za mladostnike od 10. do 18. leta označene s cono I in cono II. Pri tem se bo pri delitvi živilskih obrokov oziralo na razmerje rži in pšenice.

Radi nove razdelitve starostnih stopenj bo razširjena izdaja dodatnih kart za mezo oziroma umetni med tudi na mladostnike od 14. leta do 18. leta. Nova starostna stopnja deset do osemnajstletnih dobi izmenično 200 g meze ali 150 g umetnega medu. Potemtakem se bo v 68. dodelitveni periodi izdajala marmelada in v 69. dodelitveni periodi umetni med. Radi izenačenja vpoštevanja mladostnikov od 14. do 18. leta, je bil obrok otrok od 14. do 18. leta, ki so do sedaj dodatno dobivali v vsaki dodelitveni periodi 200 g meze ali 125 g umetnega medu, primerno zmanjšan. Otroci od 6. do 10. leta dobe v vsaki dodelitveni periodi prej ko slej 200 g meze in 125 g umetnega medu. Otroci do 6. leta samo 125 g umetnega medu.

Ker se bo jedilno olje izdajalo samo v vsaki drugi dodelitveni periodi, odpade v 68. dodelitveni periodi dodelitev jedilnega olja. Vsi mali odrezki za margarinu upravičujejo torej samo za nabavo margarine.

Dodelitev živil v 68. dodelitveni periodi

V 68. dodelitveni periodi od 16. oktobra do 12. novembra 1944 se bodo izdale nove živilske temeljne in dopolnilne karte za kruh, meso, mast in hranila v dosedanjih vrednostih. Navadno so odrezki za večje količine na dopolnilnih kartah. Za vsako izmed petih starostnih stopenj se bo izdala posebna temeljna karta, medtem ko sta potrebni samo dve dopolnilni karti in sicer ena za oskrbovalne upravičence, ki so stari nad 6 let, in ena za otroke do 6 leta.

Zraven zbirnih kart se bodo tistim oskrbovalnim upravičencem, ki pridejo za to v poštev, izdale državne karte za mleko.

V kolikor prejemniki novih temeljnih in dopolnilnih kart niso upravičeni do vseh na tej karti predvidenih živil, bodo prehranjevalni uradi razveljavljali in odrezali tiste odrezke temeljnih in dopolnilnih kart, ki pridejo v poštev za oskrbo prejemnika karte (na primer za vegetarijance od-

V soboto zbirka po hišnih seznamih za Kriegs-WHW

VINOGRADNISKI IN SADJARSKI KOTIČEK

Trgatev se je pričela

Letošnje leto ni bilo najbolj ugodno za vinsko trto. Spomladansko in poletno vlažno vreme je zelo pospešilo razvoj peronospore, pozno poletno suho vreme pa razvoj oidija. Kjer ni bilo dovolj delovnih moči na razpolago za pravočasno škropljenje in žveplanje, je letošnji pridelek skoraj popolnoma uničen. Na jesen pa je na razvoj in zorenje grozdja neugodno uplivala nastala suša, predvsem v strmih legah in neokopanih in zaplavljenih parcelah. Letošnjo trgatev bo tedaj iz teh razlogov čim mogoče preložiti in, če dopušča vreme, pozneje izvršiti.

V sortiranih nasadih se bere po sortah. Tu bodo ranjše sorte tačas gotovo že obrane. V mešanih nasadih pa je čakati, dokler ne dozorijo tudi pozne sorte. Merodajne so pa predvsem lege. Le tam, kjer grozdje močno gnije, s trgatvijo ni odlašati, ker bi sicer množina znatno padla.

Za trgatve rabimo škafe »brajnšake«, katere je treba slično kakor brente in vso drugo posodo predhodno nabiti, zamočiti in umiti. Isto velja tudi za stiskalnice, ki mora biti dobro umita pred-

vsem ali zlasti tam, kjer se je predhodno prešalo sadje. Grozdje režemo z ostrim nožem, najbolje pa še z nalašč za branje napravljenimi škarjami. Berače je nastaviti tako, da ima vsak po eno vrsto, le otroke je dati po dva v eno vrsto. Kjer je malo grozdja, lahko obere en berač tudi po dve vrsti, nasprotno pa, kjer je zelo polno trsje, naj bereta po dva eno vrsto. Bere se navadno navzgor, čim se pa pride do kraja, se lahko bere tudi navzdol. Nespametno je namreč, vedno od spodaj začeti, kajti hoja navzdol je zlasti v dolgih vinogradnih parcelah silno zamudna. Lažje pa je tudi nabrati škafe prestavljati navzdol in tudi brentarjem je delo olajšano. Nabrano grozdje je takoj sprešati, trgati pa je vedno le toliko, kolikor se večer lahko spreša. Mošt je nalivati sprofi v čist, narahlo zažveplan sod (eno azbestno rezino na polovnjak) Samo tedaj, ako imamo slabše, gnilo, manj dozorelo ali blatno grozdje, je treba mošt razsluziti. Tak mošt se nalije v močno zažveplan sod (tri azbestne rezine na polovnjak) ter ga je pustiti dva do tri dni pri miru. Žveplo

□ **Inflacija v Bolgariji.** Po vesteh, ki so prispela v Svico, se slabša gospodarski položaj v boljševizirani Bolgariji od dne do dne. Glavnega mesta Sofijo ne morejo redno oskrbovati z živežem, ker so glavne komunikacije zrušene, preostale železniške proge in ceste pa uporabljajo izključno sovjetska vojska. Cene naraščajo od dne do dne vedno bolj. Inflacija je na vidiku. Državni deficit znaša 30 do 40 milijard levov. Dočim je znašal obtok bankovcev leta 1934 komaj 4 in pol milijard levov, znaša sedaj 31 milijard. Par čevljev, ki so nekoč stali 300 levov, stane sedaj 8000 levov. Za zlato plačujejo astronomske cene. Vlada si prizadeva izenačiti mezde z naraščajočimi cenami, toda vsi naporji so zaman. Na najslabšem so uradniki, kajti njihovi prejemki se sploh niso zvišali.

□ **Plačilo za izdajstvo.** Kakor poroča nemški tisk iz Belgrada, je boljševiški teror v Bolgariji od dne do dne hujši. Neki bolgarski oficir, ki je prispel do nemških položajev je pripovedoval, da je vest o izročitvi princa Kirila izzvala v bolgarski vojski gnjev in nasprotovanje. V znak protesta drugi bataljon 14 bolgarskega strelskega regimenta ni hotel zapustiti vojašnice. Vrhovni sovjetski poveljnik v Sofiji je nato odredil takojšnjo »likvidacijo« celokupnega bataljona. Še iste dne je bilo ustreljenih 800 bolgarskih vojakov s poveljnikom vred

* **Nenadna smrt bivšega finskega zunanjega ministra.** Te dni je na Finskem nenadoma umrl bivši finski zunanji minister Witting. Njegova smrt je izzvala v Nemčiji veliko obžalovanje, ker je bil pokojni Witting velik borec proti komunizmu ter zagovornik svobodne in neodvisne Finske.

* **Strašen konec svatovske družine.** V lucernskem zalivu Vierwaldstätterskega jezera v Švici se je te dni pripetila strašna nesreča. Neka svatovska družina, sestojeca iz 33 oseb, se je vračala v Lucern na krovu najetelega motornega čolna. Tik pred mestom je trčil omenjeni motorni čoln v nek tovorni čoln. Pri tem se je motorni čoln prekucnil in ženitvanjski gostje so popadali v jezero. V silni paniki je utonilo 20 oseb. Zenin je ostal pri življenju, nevesta pa je našla svoj grob v valovih jezera.

* **Terorne bombe na Salzburg.** Kakor poroča »Tagespost« iz Graza, so ameriški bombniški odredi dne 16. t. m. opoldan napadli mesto Salzburg, ki je po trditvi velikega Alexandra von Humboldta poleg Carigrada in Napulja najlepše mesto na svetu. Gangsterji so metali svoje bombe kar na slepo brez vsakega cilja. V starodavnem mestu Wolfgang Amadeus Mozart-a so uničili številna zgodovinska poslopja. Tako je bila popolnoma porušena stanovanjska hiša rodbine Mozart na Makartovem trgu. Težko poškodovana je bila katedrala, simbol mesta in nacionalno svetišče Nemcev, in tudi muzej. Poleg meščanske bolnišnice v Althenhofu so bile v starem delu mesta zadete številne stanovanjske hiše. Prebivalstvo mesta je beležilo izgube. Namen teroriziranja je bil očividni, ker v Salzburgu blizu in daleč ni najti niti enega samega vojaškega cilja.

* **Sovražna agitacija se je že zopet udarila po zobeh.** Kakor poročajo iz anglo-ameriških virov, so našli v starodavni Firenci v kleti neke popolnoma porušene hiše 47 slik z veliko zgodovinsko in umetniško vrednostjo. S to najdbo je znova ovržena trditev sovražne agitacije, da so baje nemške čete odnesle največji del umetninske posesti iz Firenc.

* **Novi turški veleposlanik v Moskvi.** Kakor poročajo iz Ankare, se je novi turški veleposlanik Selem Sarper odpeljal iz Ankare v Moskvo, kjer bo prevzel svoje posle.

* **Angleška produkcija premoga šepa.** V drugem četrtletju 1944 — tako ugotavlja »Daily Telegraph« — so v Angliji nakopali 196.000 ton premoga manj kakor v prvem četrtletju, čeprav je število delavcev naraslo za 6400.

* **Slabi dolžniki . . .** »Newyork Herald« se pritožuje na uvodnem mestu, da južno- in srednje-

ameriške države ne odplačujejo svojih posojil v Zedinjenih državah. Njihova malomarnost je celo tako velika, da niti ne plačujejo odgovarjajočih obresti. Edina država, ki redno odplačuje svoje dolgove, je Argentinja.

* **Zanimivo vprašanje v angleški Spodnji zbornici.** Angleški narodni poslanec Bower je vprašal te dni v Spodnji zbornici informacijskega ministra Brackena, ali ne bi hotel nekaj podvzeti proti nevarnemu početju angleškega tiska, ki prinaša sama optimistična poročila o operacijah na zapadni fronti. Bower je namreč mnenja, da povročajo ta neumestna poročila samo razočaranje, ker je bilo veselje glede zmagovanja neupravičeno. Brackem je odklonil vsako vmešavanje vlade v zadevi tiska.

* **Ljudsko gibanje v Marburgu.** V prvi polovici meseca oktobra je bilo Standesamtu prijavljenih: 67 rojstev (zadnjič 66), od teh 39 dečkov (zadnjič 33) in 28 deklic (zadnjič 33); 50 smrtnih slučajev (zadnjič 48), od teh 26 moških (zadnjič 30) in 24 žensk (zadnjič 18). Porok je bilo na Standesamtu sklenjenih 13 (zadnjič 28). — V zadnjem četrtletju (od 1. julija do 30. septembra) je bilo rojenih 328, od teh 171 dečkov in 157 deklic, smrtnih slučajev je bilo 240, od teh 150 moških in 90 žensk. Na Standesamtu se je poročilo 140 parov.

* **Nemške čete so osvobodile bivšega bolgarskega carja Ferdinanda.** Kakor znano, živi bivši bolgarski car Ferdinand od svoje abdikacije na svojem posestvu na Slovaškem. Pred par dnevi je padel v roke komunističnim tolovajem. Pri čiščenju slovaškega ozemlja so nemške čete osvobodile tudi Ferdinanda.

* **Zavezniška razdejavanja v Franciji.** O škodi, ki so jo povzročili zavezniki na francoskih tleh, se razširjajo sedaj prve posameznosti. Dopisnik angleške agencije Reuter ugotavlja zelo hladno, da sta La Havre in St. Malo popolnoma uničena, kar velja tudi za mesto Caen. V Coustances-u in Avranches-u so uničene tri četrtine vseh hiš. Že po prvem štetju so našli v teh področjih 600.000 ljudi brez strehe. To število je zelo veliko, ako ga primerjamo z redko naseljitvijo. V Brestu je izgubila polovica ljudstva svoje hiše in imetje. Civilisti, ki so bili ranjeni pri letalskih napadih, dejansko ne morejo zapustiti bolnišnic, ker nimajo nikake obleke več.

* **Z blagajno armade jo je odkuril k boljševikom.** Dosedanji vrhovni poveljnik madžarske vojske generaloberst Miklos je z nekaterimi damami in z blagajno svoje armade pobegnil k boljševikom. Revizija je ugotovila, da je ta lopov v ofi-

cirski uniformi več dni zadrževal izplačila za prehrano svoje armade. Tudi ta ukradeni denar je odnesel o priliki svojega sramotnega bega v sovjetski tabor. Poneverbe se je udeležil tudi šef njegovega štaba, polkovnik Kerl, ki je istotako pobegnil v sovražni tabor.

* **Pomanjkanje premoga na Finskem.** Finska industrija mora delati s polno paro za reparacijske vrhve. Oskrbovalni minister Usara se je vrnil te dni iz Stockholma, kjer se je pogajal glede dobav premoga za Finsko. Za privatne vrhve bo po njegovi izjavi ostalo le zelo malo premoga.

* **V Marseille-u dnevno 20 smrtnih obsodb.** Kakor poroča londonski dopisnik švedskega lista »Stockholms Tidningen«, je vojno sodišče v Montpellieru že teden dni po prevratu izreklo dnevno 15 smrtnih obsodb. V mestu Marseille so boljševiški sodniki obsodili dnevno 20 oseb na smrt.

* **Z boljševikom pride tudi žid . . .** Ameriška agencija United Press poroča, da je bil židovski emigrant iz Madžarske dr. Ernest Morton imenovan generalnim inspektorjem za židovske zadeve v Transilvaniji.

* **Stoletnica rojstva Friedricha Nietzsche-a.** 15. oktobra je preteklo 100 let, odkar se je rodil veliki nemški mislec in filozof Friedrich Nietzsche. Nemški tisk mu je ob tej priliki posvetil številne ocene njegovega dela ter ga je v splošnem imenoval jasnovidnega pripravjalca sedanje dobe.

* **Ferenc Szalassy.** Novi madžarski ministerjalni predsednik Ferenc Szalassy je potomec madžarske vojaške rodbine iz Sedmograške. Rodil se je 1897 v Košicah ter je absolviral vojaško akademijo v Wiener Neustadt-u. Szalassy je vojak, kakor njegovi trije bratje, izmed katerih je eden nedavno padel. V letih 1914—1918 je bil na fronti med cesarskimi lovci ter si je tu priboril red železne krone. Po svetovni vojni je služil kot najmlajši major v madžarskem generalnem štabu, kjer je sodeloval s pokojnim Julijem Gömbösem. Ko je ustanovil »stranko ljudske volje«, je odložil vojaško suknjo. Že leta 1935 je bil usmerjen nacionalsocialistično. Njegovo stranko je takratna vlada razpustila ter ga postavila radi veleizdaje pred sodišče. Večkrat je bil tudi aretiran. Čim so ga izpustili, je ustanovil takozvano hungaristično gibanje. Leta 1938 so razpustili tudi to njegovo stranko. Zaplenili so premoženje stranke, Szalassyja pa zopet vtaknili v luknjo. Ko je Hornby avgusta 1938 bival v Nemčiji, so madžarske oblasti obsodile Szalassyja na tri leta ječe ter ga zaprle v Szegedu do septembra 1940. Pozneje so ga izpustili na osnovi amnestije.

OSRAM
macht vieles leichter:
— auch
Feinstarbeiten.
Zur Arbeit gehört Licht—
zur Leistung gutes Licht—zur
Leistungssteigerung OSRAM-
Licht—zur vollkommenen Lei-
stung aber der unbeirrbara
Glaube an den Sieg unserer
gerechten Sache.
OSRAM.
viel Licht für
wenig Strom!

NEUES Pulver für Wuchs und
Mästung der Schweine
REDIN,
mit garantiertem Erfolg

zentraldrogerie **Emil Thür**
Marburg (Drau), Herreng. 33

Nebensächlich oder unwichtig sind heute
viele alte Gewohnheiten gegenüber dem
einen Ziel: Dem baldigen Sieg. Zahn-
pflege ist zwar nicht unwichtig, aber
Aufmachung und Geschmack einer
Zahnpasta. „Rosodont“ bietet hierfür
ebenfalls ein Verständnis.
**ROSODONT — BERGMANN'S FESTE
ZAHNPASTA.**

Schmerz erfüllt geben wir
die traurige Nachricht,
daß mein lieber Gatte,
unser Vater, Schwiegervater und
Bruder, Herr
Johann Toplak
am 14. Oktober 1944, im 54.
Lebensjahre, dem feindlichen
Luftangriff zum Opfer fiel. Die
Beerdigung fand am 16. Okto-
ber, um 17 Uhr, am Friedhof
in Brunnendorf statt. Die Seelen-
messe wird am Donnerstag, den
19. Oktober 1944, um 6.30 Uhr,
in der Magdalenenkirche gelesen.
Marburg-Dr., Pettau Leibnitz,
am 17. Oktober 1944.

In tiefster Trauer:
**Rosa Toplak, Gattin; Johann u.
Stefan, dz. im Felde; Söhne; Ma-
ria, Tochter; Rosa Hafner, Stief-
tochter; Karl Hafner, Schwieger-
sohn, dz. im Felde; Bruno und
Gretl, Enkeln, und alle übrigen
Verwandten.**
Für die zahlreiche Anteilnah-
me anlässlich des so schmerzli-
chen Verlustes unseres lieben
Herrn **JOHANN TOPLAK**, danken
wir allen zutiefst. Besonderer
Dank den Arbeitskameraden.
Die tieftrauernden Hinterbliebenen
880

Unerwartet und schwer
traf uns die traurige Nach-
richt, daß unser guter
Sohn, Bruder und Nefse
Peppi Pototschnik
Gefreiter
im Alter von 19 Jahren, an den
Folgen einer an der Ostfront
erlittenen schweren Verletzung
am 8. Oktober 1944 in einem
Feldlazarett verschieden ist.
Grüßerschak bei Luttenberg,
am 12. Oktober 1944. 855
In tiefer Trauer:
**Josef und Anna Pototschnik, El-
tern; Alois (an der Ostfront ver-
mißt); Hansl, Stanislaus, Anni
Geschwister; Roman Pototschnik,
Onkel, und alle übrigen Ver-
wandten.** 855

Mein Liebstes, mein Sohn, un-
ser Bruder, mein Bräutigam
Hans Slanitsch
Beamter
wurde uns am 16. Okt. 1944 ent-
rissen. Er starb in der Blüte
von 30 Jahren. Die Beerdigung
findet am Freitag, den 20. Okto-
ber 1944, um 15.30 Uhr, am
Städtischen Friedhofe statt.
Marburg-Dr., am 18. Oktober
1944. 681
In tiefster Trauer:
**Maria Slanitsch, Mutter; Gisella
Montani und Maria Stars, Schwe-
stern; Leo Slanitsch, Onkel; Ma-
ria Murka Braut, und alle Ver-
wandten.**

**Kleiner
Anzeiger**
Zu verkaufen 3
Ovalen Auszugtisch, Nußholz, politiert,
verkauft um 150 RM, auch andere Mö-
bel. J. Putschko, Triesterstraße 57 —
Marburg-Dr. 682-3
Gutes Zugpferd zu verkaufen. Johann
Horwat, Radisehl 20, Gemeinde Schlei-
nitz. 679-3
Offene Stellen 6
Winzerfamilie, brave und ehrliche, mit
4—5 Arbeitskräften, auf einen schönen
Weingutsbesitz gesucht. Der Posten ist
sofort oder am 8. November beim Win-
zerwechsel anzutreten. Anschrift erlisst
in der Verw. d. B. 800-6
Ochsenknechte dringend gesucht. Be-
zahlung in Barlohn und Deputaten. An-
träge an Forstverwaltung Wurmberg.
845-6
Bedienerin für einige Stunden täglich
wird aufgenommen. Kowatsch, Marburg-
Drau, Herrengasse 46. 678-6

Zu mieten gesucht 9
Oberbeamter sucht möbl. Zimmer (Ka-
binett) mit oder ohne Bettwäsche. Antr.
unter „Suchtendentscher“ an die Verw.
des „Staj. Gosp.“ 677
Fleischbäuerel zu mieten gesucht. Mia-
ker Johann, Luisengasse 15, Thesen.
676-8

! OGLASUJ

! UPOŠTEVAJTE
PREDPISE
LETALSKE
ZASČITE!